



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 20. prosince 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Čeplové a přísedících Ing. Ivana Kramla a JUDr. Ivany Papežové, **t a k t o :**

Obžalovaný

D. V.,

nar. xxx, formálně bytem xxx, bez zaměstnání, přechodně bytem u své matky I. S., na adrese: xxx, t. č. vazební věznice Praha - Pankrác,

je vinen že,

v úmyslu zastřelit řidiče vozidel taxi, aby po jejich smrti z jejich majetku získal přinejmenším část jejich tržby a tím získal finanční prostředky na nákup omamných a psychotropních látek, které pravidelně zneužíval :

1) dne 30. 1. 2014, pravděpodobně v době mezi 19:40 až 19:56 hodin, na přesně nezjištěném místě, pravděpodobně na místní komunikaci poblíž obce Luka pod Medníkem u Jílového u Prahy, okr. Praha - západ, kam se nechal odvézt z centra Prahy vozidlem taxi zn. Honda CRV, rz.: xxx, řízeným P. S., nar. xxx, jmenovaného usmrtil čtyřmi z pěti výstřelů do hlavy z menší pistole ráže 6.35 mm, přičemž bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo pohmoždění mozku, nato mu odcizil peněženku s částkou cca ve výši 2.024.- Kč a osobními doklady, mobilní telefon zn. NOKIA 2700 s IMEI 35933303323715 a SIM kartou na tel. číslo xxx, 2x tablet zn. Samsung GT-P3100 IMEI 358019051284543 se SIM kartou na tel. číslo xxx a zn. Huawei IMEI 35736804111942 se SIM kartou na tel. číslo xxx, klíče od vozidla a další drobnosti, následně vozidlem i s mrtvolou poškozeného odjel zpět do Prahy, kde je kolem

20:40 hodin v Praze 2, ul. Lužická odstavil a dne 1. 2. 2014 v 10:55 hodin zde bylo vozidlo společně s mrtvolou objeveno,

2) dne 10. 4. 2014, pravděpodobně v době mezi 23:12 až 23:25 hodin, v Praze 10 - Uhříněvsi, na místní komunikaci značené jako cyklostezka, vedoucí z Uhříněvsi od ul. K Netlukám do ul. Pod Markétou (u Hájku) k obci Královice, kam se nechal odvézt z centra Prahy vozidlem taxi zn. Škoda Superb, rz.: xxx, řízeným M. P., nar. xxx, ve voze jmenovaného usmrtil dvěma výstřely do hlavy a krku ze stejné pistole jako v předchozím případě, přičemž bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo přehmoždění krční míchy při střelné ráně, nato mu odcizil peněženku s finanční částkou cca 500,- Kč a osobními doklady, doklady od vozu, doklady od přívěsného vozíku, mobilní telefon zn. NOKIA s IMEI 35866803261611 a SIM kartou na tel. číslo xxx, kartu Home Credit č. 5332293000073519, kartičku zdravotní pojišťovny, průkazku ZTP, průkaz na plicní ambulanci, kartičku Městské knihovny Pacov, průkaz uchazeče o zaměstnání, průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby, klíče od vozidla a domu, další drobnosti a písemnosti, přičemž mrtvolu poškozeného zanechal na místě a vozidlem odjel zpět do Prahy, kde je v 01.18 hodin dne 11. 4. 2014 odstavil v Praze 2, ul. Salmovská a mrtvola poškozeného M. P. byla objevena dne 11. 4. 2014 kolem 07:22 hodin a poté i vozidlo,

3) dne 11. 4. 2014 pravděpodobně v době mezi 02:01 hodin až 02:12 hodin v Praze 10 - Uhříněvsi, na místní komunikaci značené jako cyklostezka, vedoucí z Uhříněvsi od ul. K Netlukám do ul. Pod Markétou (u Hájku) k obci Královice, kam se odvézt z centra Prahy vozidlem taxi zn. Renault Megane, rz.: xxx, řízeným D. C., nar. xxx, jmenovaného ve voze usmrtil jediným výstřelem do hlavy ze shodné pistole jako v předchozích případech, přičemž bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo přehmoždění krční míchy při střelné ráně hlavy a krku, nato mu odcizil finanční částku ve výši cca 1.700,- Kč, kabelku zn. NIKE s peněženkou zn. Converse, osobními doklady, doklady od vozidla, kartičkou zdravotní pojišťovny, platební kartou Mastercard č. 5168440006754282 na jméno A. C. a další drobnosti, mrtvolu poškozeného zanechal na místě a vozidlem odjel zpět do Prahy, kde je ve 02:35 hodin v Praze 2, ul. Lužická, odstavil a mrtvola poškozeného D. C. byla objevena ještě dne 11. 4. 2014 kolem 07:22 hodin a poté i vozidlo,

4) ačkoli nebyl oprávněn držet zbraň a střelivo kategorie B zák. č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu, přesto si v přesně nezjištěné době opatřil malou zbraň ráže 6.35 mm s přesně nezjištěným počtem nábojů a držel ji i s náboji přinejmenším do 11.4.2014 a použil ji k trestné činnosti výše uvedené,

tedy: ad 1) jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a takový čin spáchal v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

ad 2-3) jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a takový čin spáchal opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

ad 4) bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň,

čímž spáchal

ad 1) zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) tr. zákoníku,

ad 2-3) zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h), písm. j) tr. zákoníku,

pod bodem 4) přečin nedovoleného ozbrojení podle § 279 odst.1) tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

podle ustanovení § 140 odst. 3, ustanovení § 54 odst. 1, 3 a ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody na doživotí.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 54 odst. 4 tr. zákoníku se doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se z trestního příkazu Obvodního soudu po Prahu 2, sp.zn. 9 T 93/2014, ruší výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit České republice, zastoupené Ministerstvem spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, odbor odškodňování, škodu v celkové výši 800 000.- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených u hlavního líčení a po jejich vyhodnocení podle § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl Městský soud v Praze k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům:

Dne 1.2.2014 dopoledne bylo v Praze 2, ul. Lužická objeveno odstavené vozidlo taxi zn. Honda CRV, v němž byla nalezena mrtvola jeho řidiče – poškozeného P. S., vozidlo bylo objeveno proto, že manželka poškozeného začala poškozeného postrádat, nemohla se mu dovolat. Na místě bylo zjištěno, že řidič vozu byl usmrcen čtyřmi střelnými ranami. Dne 11.4.2014, poté, kdy další dvě rodiny začaly postrádat své příbuzné, byly dne v 7.22 hod objeveny mrtvoly dalších dvou taxikářů, a sice poškozeného M. P., nar. xxx a D. C., nar. xxx, a krátce nato ve shodné lokalitě jako v případě vozu poškozeného P. S. byly jejich vozy nalezeny v Praze 2, ul. Salmovská (vůz M. P.) a v ul. Lužická, tedy ve stejné ulici, jako byl předtím odstaven vůz s mrtvým poškozeným P. S., byl nalezen vůz D. C.. Ačkoliv ve vozidlech i okolí byla sejmuta celá řada stop a ačkoliv bylo zjištěno, že všichni tři řidiči byli zastřeleni shodnou zbraní, po dlouhou dobu se nepodařilo zjistit stopu vedoucí k pachatelům, přestože v době mezi vraždou M. P. a D. C. byl zadržen nyní obžalovaný D. V., u něhož byla zajištěna peněženka poškozeného P.. Přestože byl podezřelý, byl pro nedostatek důkazů ze zadržení propuštěn, k omezení jeho osobní svobody v souvislosti s tímto případem došlo teprve na základě dalších důkazů, tak jak budou níže rozvedeny.

Obžalovaný D. V. byl v průběhu pátrání po pachatelích této tr. činnosti opakovaně vytěžován, v době, kdy byl on i jeho bratr ve výkonu trestu, byly jejich hovory ve věznicích odposlouchávány, přičemž ke sdělení obvinění došlo teprve usnesením ze dne 23.10.2015. Při své komunikaci s policií obžalovaný, pokud jde o nález peněženky, uváděl různé verze, ovšem v procesně použitelné výpovědi v pozici již obviněného, odmítl dvakrát k věci vypovídat, ve své první výpovědi pouze uvedl, že se cítí stále nevinným, s vraždami

nemá nic společného, s taxikáři se nestýkal, nemohla ho proto k činu vést žádná zášť zbavit se tří lidí zcela bezdůvodně. Pokud jde o vyjádření jeho bratra, bratr je narkoman a vše má popletené.

V hlavním líčení se **obžalovaný** nejprve vyjádřil ke svému dosavadnímu způsobu života, popsal svoji drogovou závislost i to, že v minulosti na drogy spotřeboval denně cca 1 000 Kč, později až 6 000 Kč, peníze si obstarával tr. činností. Finanční prostředky 5 000 – 6 000 Kč denně (na nákup heroinu) již později neměl, proto začal tuto drogu nahrazovat subutexem, v posledních letech denně na drogy spotřeboval cca 1 000 Kč. Drogy si obstarával v lokalitách Václavské náměstí, Muzeum, Hlavní nádraží, pervitin nakupoval od různých dodavatelů, m.j. L. Š., od té nakupoval zhruba 2x za 14 dnů. Této dealerce volal z telefonní budky na Václavském náměstí, náměstí Míru, I. P. Pavlova, Hlavní nádraží, ona vždy čekala na zástavce, nikdy ji nenavštívil v bytě. Bydlel u matky, pravidelně spal doma, ale ne vždy. Stávalo se, že prohledával popelnice, kde nalézal DVD, někdy i obálky s penězi, bylo tam oblečení, prohledával kontejnery, poměrně často nacházel peněženky.

Pokud jde o řízení osobního vozu, řídit taxíky poškozených nemohl, osobní vůz v minulosti řídil, v poslední době už ne. Nikdy v životě nevystřelil ze zbraně, zbraň v minulosti vlastnil někdy v roce 2005 – 2006, možná ji ukradl. Byla malá a možná nebyla ani funkční, měl pět nábojů, snažil se ji prodat, což se mu pro její nefunkčnost nepodařilo. Jinou zbraň neměl, neměl ani plynovou pistoli. Pistoli mu zabavila policie, když ho kontrolovala v době, kdy měl u sebe odcizený PC.. Policie mu nabídla, že z krádeže PC nebudou nic dělat, ale odevzdá jim pistoli a nebudou ho vyšetřovat, s čímž souhlasil. Na odebrání zbraně mu žádné potvrzení nevydali. Tato část výpovědi obžalovaného je zcela nevěrohodná, bez ohledu na odposlech z výkonu trestu. Je krajně nevěrohodné, nelze uvěřit, že by policie osobě, kterou aktuálně podezřívá z krádeže, odebrala zbraň bez jakéhokoliv potvrzení, tedy, aniž by věděla, zda tato zbraň buďto přímo z trestné činnosti nepochází, anebo při aktuální či jiné tr. činnosti nefigurovala, nehledě na možnost, že by tato zbraň mohla být použita například při tr. činu vraždy.

K mladšímu bratrovi P. obžalovaný uvedl, že je to pijavice, neboť se o něj musel starat, bratr byl stejně drogově závislý jako obžalovaný, byl více vystresovaný, obžalovaného vysával ve smyslu drog. Vztahy mezi sebou měly dobré, ale mladší bratr na něj žárlil. Pokud měli negativní vztahy, tak jedině proto, že mu obžalovaný poskytl drogy pozdě.

Dále se obžalovaný vyjadřoval k událostem, které se týkaly jeho zadržení bezpečnostním pracovníkem J. St. v areálu TJ Bohemians dne 11.4. v 00.04 hod. a okolností předcházejících i následujících. K tomu obžalovaný uvedl, že si v noci připravoval dávku pervitinu na zídce, která obklopuje plot areálu, dávku pervitinu si pověsil na strom, aby u něj drogu nenalezla policie při případné kontrole, která se při jeho zevnějšku a vzhledem k noční době dala předpokládat. Pervitin v uvedený den koupil od L. Š., od níž nejprve koupil drogu za 700 Kč, část pervitinu spotřeboval, část zase se ziskem prodal a znovu za část takto utržených peněz pervitin od L. Š. večer nakoupil (rozpory k této části výpovědi viz níže). V uvedenou noc peníze měl, neboť nemusel bratrovi nakupovat drogy, na zídce též začal otevírat lahvičku s lékem rivotril. Měl i subutex, ten měl ještě z předešlých dávek i z nově zakoupené dávky. Znovu si u zídky dal pervitin. Na zídce si vše vyndal z kapes a báglu a hrabal se ve křoví. Byl značně pod vlivem drog, na zídce si ještě prohlížel peněženku, kterou předtím našel, vytahoval z ní platební karty, v peněžence bylo asi 6 ks master karet. Peněženku našel na náměstí Míru asi dva dny předtím. V té chvíli začalo pršet, on si začal balit pervitin, který pověsil, jak řečeno, na strom a později na něj zapomněl. Domníval se, že jedna z kreditních

karet zapadla za zídku, proto obešel areál (předtím byl v parku již asi hodinu), přešel plot u hlavní branky a tam uviděl popelnice a kolem nich věci, proto se v popelnici začal přehrabovat. Dříve policii říkal, že do areálu vstoupil, protože mu tam zapadl kamínek od zapalovače, což nebyla pravda, policii nechtěl vysvětlovat, kde vzal kreditní kartu. Obžalovaný trval na tom, že byl silně ovlivněn směsí drog, které požil, proto vůbec neví, co od kontroly bezpečnostním pracovníkem a následně přivolanou hlídkou městské policie dělal, kde se pohyboval, má tzv. okno až do 05.00 hodin, kdy byl na hlavním nádraží a později v obchodním domě Billa, kde byl zadržen. Poté, kdy studoval spis, si uvědomil, že peněženka, o které před policií hovořil, nebyla peněženka P., tu, o které mluvil- tu první - musel následně ztratit a vzápětí našel peněženku M. P., ovšem neví kde a kdy, neboť si na nic nevzpomíná. Je pravděpodobně, že obsah druhé nalezené peněženky si ihned prohlédl, a pokud tam byly peníze, je pravděpodobné, že tyto přesunul ke svým penězům. Z další části jeho výpovědi ovšem vyplývá, že si obžalovaný vůbec není jistý, zda našel v uvedenou noc peněženku pouze poškozeného P., anebo i jinou. K dotazu, proč pervitin, který si do sáčku dal, nešel po kontrole policejní hlídkou prodat na Václavské náměstí, jak měl původně v úmyslu, odpověděl, že přípravu mu trvala dlouho, pervitin mezi tím pověsil na větev, později si ale vše rozmyslel a chtěl to nechat na druhý den. V noci šel do parku, když podruhé nakoupil u Š..

Tato část výpovědi obžalovaného, tj. opakovaný nákup pervitinu od L. Š. dne 10.4.2014 je v rozporu jak se zjištěnými časy jejich telefonních hovorů, z nichž jednoznačně vyplývá, že s obžalovaným telefonovala už dne 9.4.2014, tak s výpovědí L.Š., která bezpečně ví, že se v uvedený den (9.4.2014) setkala pouze jednou na základě jejich předchozí tel. domluvy.

Dále obžalovaný tvrdil, že co se týče zbraně, o které hovořil jeho bratr ve vězení, uvedl bratr nesmysl, který se nikdy nestal, v kritickou dobu, tj. v dubnu 2014 nemohl bratr u něj vidět zbraň, protože žádnou neměl. Předtím u něj zbraň vidět mohl, on s ní jezdil i za Vietnamcem, kterému ji chtěl prodat, ale ten ji, protože byla poškozená nekoupil, ovšem to bylo v 2005 – 2008.

Stejně tak není pravda to, co vyplývá z odposlechu jeho bratra P., tedy, že by po propuštění ze zadržení měl bratrovi říkat, že ve křoví, kde byli spolu, našel peněženku mrtvého taxikáře. Maximálně mu mohl říct, že neví, kde jí našel. To, že peněženku našel dva dny před smrtí poškozeného P., si „vydedukoval“ z informací policie, uvědomil si, že ji ukazoval svědkovi M. Sch. u kostela ve Štěpánské. Peněženku nosil dva dny u sebe a doma ji i vyndal. V průběhu dalšího hlavního líčení po výslechu svědka J. St. obžalovaný připustil (opakovaně), že na zídku mohl bankovky vyndat, maximálně ale mohl mít v bankovkách částku 1 200.- Kč Kč, které získal prodejem části pervitinu od L. Š., z něhož část spotřeboval, část prodal a za utržené peníze znovu u Š. ve stejný den nakoupil pervitin. K dotazu, jak rozdělával pervitin podruhé koupený od L. Š., uvedl, že část oddělil pro sebe a z dávky za 700 - 1 000 Kč mohl udělat dávky za zhruba 4 000- 4.500.- Kč, ale tento pervitin už neprodal. Co se týče osvětlení zídky, tak byla osvětlena, stála tam lampa. Obžalovaný si nevzpomíná, zda zídku přešel s báglem a na jakém místě nechal dvě igelitové tašky. V areálu Bohemians po něm chtěli, aby vyndal věci z kapes, proto vyndal hotovost, víc než 1 200 Kč u sebe mít nemohl. Nemohl mít víc, protože pokud měl víc, koupil by si za to od Š. větší množství pervitinu (což soud vyhodnotil jako nelogickou odpověď). K dotazu, jak se obvykle cítí po kombinaci pervitinu a rivotrilu, odpověděl, že se cítil dobře, měl pocit, že může dělat, co ho baví. Z areálu šel zpátky k zídce a poté odcházela ulicí Francouzskou, víc si nepamatuje. V uvedený den měl na sobě dvoje oblečení, dne 10.4. doma asi nebyl. Byl dvakrát u Š., navečer a pak narychlo asi v jedenáct, celkem nakoupil od ní drogy za cca 1 500 Kč. Poprvé koupil pervitin za 500.- Kč, část oddělil a zbytek prodal za cca 1000.- Kč (ve výpovědi

z téhož dne i dne 23.11. ale tvrdí, že ho prodal za cca 2500-3000.- Kč, z čehož koupil lahvičku rivotrilu za 200.- Kč, pervitin vyměnil i za oblečení, z pervitinu si nechal jednu dávku pro sebe a ze zbytku peněz koupil znovu od Š. pervitin a ještě mu zbylo asi 1000.- Kč. K tomu nutno dodat, že obě rozporuplné varianty jsou ovšem i v rozporu s dalším tvrzením obžalovaného o tom, že po druhém nákupu by prodejem pervitinu za cca 700-1000 Kč mohl vydělat cca 4000-4500 Kč. Dále uvedl, že dvoje oblečení měl v uvedený den proto, že předtím prodával pervitin nejen za peníze, ale dostal oblečení, proto měl mimo jiné troje kalhoty. Pokud jde o oblečení, s bratrem si nikdy oděv nepůjčovali (k tomu P. V. v hlavním líčení řekl opak, výpověď P. V. je nevěrohodná s ohledem na rozdílnost výšky obou sourozenců, zejména by to neumožňovalo si půjčovat kalhoty). Co se týče oděvu, který půjčil policii k pozdějším analýzám, potvrdil, že půjčil svůj oděv, nikoliv ten, který dostal výměnou za pervitin. Dále se obžalovaný v úvodní části své výpovědi vyjadřoval ke svému deníku, připustil, že deník dopisoval zpětně třeba za dva dny. Pokud jde o tento deník, tak v deníku je zvýrazněn den 31.1.2014, jde o záznam: 20.30 do Jesenice, den „píča, hrůza, konec“, doma ve 22.00, v dubnu 2014 je uvedeno „tady v měsíci policie, taxi masakr“, smysl těchto zápisů obžalovaný vysvětlil a jejich význam soud nepřeceňoval, neboť pokud jde o obrat „hrůza“, je zaznamenán například i u data 25.2. apod.

V souvislosti s tímto deníkem je ovšem významná jiná okolnost, a sice z něj vyplývá, že obžalovaný do Jesenice jezdil, k čemuž spoluvězni ve věznici Plzeň (přepis svazek 5 str. 167) uvedl „já jsem právě den před vraždou, podle svého deníku, který našli u mě doma, byl v Jesenici. Já jsem tam jezdil krást pravidelně do krámu Jesenice.“ Dále z odposlechů vyplývá „ten deník. já jsem zrovna 30. byl v Jesenicích, to jsem tam jel ve 20.20., to jsem to jel vlastně, ne jako, že bych si to pamatoval, ale jediný důvod, když jsem tam přijel v tenhle čas, tak v 9. zavírají Albert. Asi jsem tam jel na kráži, na poslední šanci a asi se mi tam nepodařilo nic udělat, proto jsem tam napsal, že to byl „děs“ (přepis str. 57 svazek 5). Právě důkazy v podobě odposlechů v kombinaci s tím, co je z deníku zřejmé a co přiznal i obžalovaný, tedy, že obžalovaný deník dopisoval zpětně, vyplývá, že nelze považovat za spolehlivé, zda vůbec se např. zápis týká u data 31. 1. týká onoho data či data předchozího, zda obžalovaný data nezaměňuje. Jednoznačně z toho vyplývá, že obžalovaný k Jesenici vztah měl.

Pokud jde o shora uvedenou část výpovědi obžalovaného, v níž vysvětloval kolikrát údajně dne 10.4. byl u L. Š. a za kolik nakoupil od ní drogy, tak je patrné, že obžalovaný si v jedné a té samé části výpovědi odporuje. Navíc tvrdí, že pervitin, který poprvé od Š. koupil jednak částečně spotřeboval, jednak něco prodal, jednak část vyměnil za rivotril a prášky a jednak část vyměnil za oblečení, pak je ale otázkou, za kolik vůbec pervitin prodal a pokud by to mělo být za cca 4 000 Kč, respektive 2000 - 25000.- Kč, proč obžalovaný za pervitin přijímal oděvní svršky, které nepotřeboval, když hotové peníze měl. Nadto, jak bude i níže zopakováno, z výpovědi L. Š., vyplývá, že ke schůzce s obžalovaným naposledy před datem 12.4. došlo pouze jednou v den, kdy se vrátila z návštěvy syna. Jak bylo z časových údajů získaných k jejímu mobilnímu telefonu bezpečně zjištěno, šlo o datum 9.4.2014, což je den, kdy byl obžalovaný ve společnosti svědka B. Sch., s nímž sháněl na Václavském náměstí pervitin, který svědek za 400 Kč od obžalovaného koupil. Dne 10.4.2014 byli společně kontrolováni hlídkou policie, když v 00.20 hodin ve vestibulu metra Můstek *sháněli drogy* a poté byli v ulici Bělehradské kontrolováni v 01.34 h., načež byli civilní hlídkou PČR odvezeni na vlakové nádraží, odkud byli po hodině propuštěni, což je potvrzeno úředním záznamem policie na čl. 889 – 894, z něhož vyplývá, že byli v Bělehradské ulici kontrolováni a předvedeni dne 10.4.2014 v 01.34 hodin a následně propuštěni v 02.50 hodin. Jestliže prokazatelně obžalovaný od Š. koupil pervitin dne 9.4.2014 cca za 700 Kč, jehož část sám spotřeboval a část prodal za 400 Kč. B. Sch., v žádném případě, pokud od L. Š. žádný další

pervitin nekoupil, *nemohl ho prodat za částku 4 000 – 5 000 Kč, anebo částku nižší dne 10.4.2014*. Za této situace s přihlédnutím k tomu, že i dne 10.4.2014 nutně musel, jako osoba závislá na drogách, si za něco koupit denní dávku drogy, je otázkou, odkud vzal peníze, aby ještě v době kontroly v areálu TJ Bohemians měl u sebe bankovky v hodnotě několika tisíc Kč, které viděl svědek J. St., anebo minimálně ve výši 1200.- Kč, jak přiznal obžalovaný. Soud v této souvislosti *připomíná výpověď* manželky pošk. M. P., která před soudem uvedla, že její manžel si za noc obvykle vydělal 500 – 2000 Kč a vždy si z domova bral v menších bankovkách obnos, aby zákazníkům mohl vrátit na 5000.- bankovku. Přitom z důkazů, které soud doplnil, vyplývá, že poškozený P. si po odečtu cesty s pachatelem v danou noc vydělal 500.- Kč.

Obžalovaný oproti tvrzení tří členů hlídky policie po výslechu J. St. potvrdil, že u něj policisté prohlídku nevykonali, ale že skutečně v kritickou dobu měl u sebe bankovky v hodnotě nepřesahující 1200.- Kč, přičemž důvod, proč peníze u sebe večer měl, odůvodňuje nákupem drogy od L. Š. a jejím pozdější prodejem na Václavském náměstí zhruba za 4 000 Kč, respektive 2500.- Kč, z čehož mu 1200.- po dalším nákupu pervitinu od Š. a rivotrilu za 200.- Kč zbylo. Toto jeho tvrzení ale neodpovídá objektivním důkazům, lze dovést, že se obžalovaný snaží svojí výpověď přizpůsobit vývoji dokazování.

Otázkou navíc zůstává, zda je vůbec pravděpodobné i přesto, co svědkyně Š. před soudem vypověděla, že by bylo možno pervitin nakoupený zhruba za 500-700 Kč prodat v centru města za částku mnohonásobně vyšší i přesto, že by část z takto nakoupeného pervitinu obžalovaný pro sebe spotřeboval, navíc minimálně za 400 Kč prodal svědkovi B. Sch. a ještě by mu zůstal pervitin, který si pověsil na strom (viz pozdější sledování).

Jelikož v době zadržení obžalovaného v obchodním domě Billa, obžalovaný u sebe neměl žádné peníze, k dotazu, co s nimi udělal, odpověděl, že je možné, že peníze ztratil, stejně jako bágl a kšiltovku. Peníze nosil volně po kapsách. K dotazům obhájce v úvodní části výpovědi mimo jiné uvedl, že policie, kterou bezpečnostní služba TJ Bohemians přivolala, ho vyzvala, aby vše vyndal z kapes, ovšem nešacovali ho, kapsy neotáčel. Co se týče ovlivnění drogami, tak po tři dny konzumoval vždy po 15 tabletkách rivotrilu a dne 10.4. v noci naráz ještě u zídky zkonzumoval 8 – 10 tabletek, což ho zlomilo, když vážil jen 60,5 kg.

Ani tato část výpovědi obžalovaného neodpovídá skutečnosti, jak vyplývá mimo jiné z výpovědi svědků, kteří ho v areálu TH Bohemians kontrolovali. V následující den při své výpovědi obžalovaný připustil, že pokud jde o otázku, kolik peněženek před kontrolou u zídky a krátce poté našel, odpověděl, že si již nevzpomíná, je možné, že šlo pouze o jednu peněženku, po požití drog si na určité události ze dne 10.4.2014 nepamatuje, vlastně věděl jen o jedné peněženke. Pokud jde o peněženku poškozeného P., ví, že tam byly doklady, nálepka na taxi auto, dálniční známka, nevzpomíná si, zda tam byl občanský průkaz. Až po měsíci si vzpomněl, kde tu první peněženku našel a zavolal policii s tím, že ji našel v odpadkovém koši na náměstí Míru. Obsah P. peněženky si nepamatuje. V první peněženke byly pouze platební karty a žádné peníze, Ikea poukázka, kartičky Baťa, kartička VZP a možná i občanka. Přitom obžalovaný v rozhovoru ve VTOS Plzeň (odposlech ON 00 Plzeň – přepis svazek 5., str. 24) se spoluvězně mimo jiné říká: „ Já měl doklady toho M. P. a D. C., to sedí, protože já mám v hlavě, že jsem měl doklady toho P., von byl šedivej, ***víš, že si pamatuju tu šedivou fotku, tady má peněženku, hop a občanka*** nebo co to bylo, ***fotka toho šedivýho***“.

K tomu obžal. v hlavním líčení na dotaz, odkud znal podobu pošk P. uvedl, že si myslel, že měl u sebe jeho doklady a měl za to, že vlasy byly šedivé. Matně si na to vzpomínal a pak uviděl časopis krimi, kde byl vyfocený šedivý člověk, ale byl to S..

K právě uvedenému soud dodává, že v rozhovoru z VTOS ze dne 27.8.2015 jasně vyplývá, že obžalovaný hovoří konkrétně o pokozeném P., nikoli o poškozovaných taxikářích obecně, pamatuje si, že P. byl šedivý, protože si pamatuje jeho fotku z peněženky, kterou měl obžalovaný u sebe. Jeho pozdějšímu tvrzení z hlavního líčení o tom, že hovořil o podobě S., jehož fotka byla později zveřejněna v časopise Krimi (který soud k důkazu opatřil) **uvěřit proto nelze**, o časopise (který navíc vyšel již dne 7.7.2014) ve zmíněném rozhovoru *nepadlo ani slovo*. **Otázkou tedy** je, o jakém dokladu s fotografií pošk. P., na níž má poškozovaný šedivé vlasy (které skutečně poškozovaný měl), v jeho peněžence hovoří, když v peněžence pošk. P., kterou policie u obžalovaného dne 11.4.2014 zajistila, se OP, ani žádný jiný doklad s fotografií poškozovaného nenašel.

Byť z navazující části rozhovoru je zřejmé, že obžal. události a data ze dne 9.- 10. 4. Z nějakého důvodu zaměňuje, z právě citovaného úryvku rozhovoru i rozhovoru navazujícího je zřejmé, že stále hovoří o peněžence pošk P., nikoli o jiné peněženke, kterou snad našel. Z jiného jeho rozhovoru, v němž uvádí „Do dneska nevím přesně, koho doklady jsem měl. Já mám pocit že byly od obou nebo všech tří. Tam byl takovej štos karet (rozhovor ze dne 2.7.2015- strana 11 přepisu ON 00 Plzeň) a z pasáže „ Prošel jsem kasama, naskákali na mne jak policajti, tak sekuriťáci. Policajt mi vytáhl doklady a vysunuly se ty karty. Já ani nevím, či to byly doklady, jestli dvou nebo jednoho nebo všech tří a to byl takovej štos karet, osm mastercard (rozhovor ze dne e dne 11.8.2015 - přepis strana 19-ON 00 Plzeň), je zřejmé, že obžalovaný jednak stále hovoří o dokladech vztahujících se k mrtvým poškozovým a jednak lze spoluvězněm a následně v této souvislosti i soudu, když tvrdí, že možná před tím našel peněženku s platebními kartami, z nichž jedna mu vypadla k popelnicím v areálu TJ Bohemians. Z rozhovoru se spoluvězni totiž jednoznačně vyplývá, že štos platebních karet měl být v peněženke, která u něj byla zajištěna po krádeži v OD Billa dne 11.4. ve 13.31. Z objektivního důkazu, a sice fotodokumentace peněženky a tomu odpovídajícímu soupisu na čl. 262-263 je zřejmé, že v peněženke nejen nebyla žádná fotografie pošk. P., ale ani žádná platební karta, proto se před policistou stěží štos těchto karet mohl vysunout.

K dotazu soudu, zda je pravák či levák, odpověděl obžalovaný, že od narození levák, což předsedkyně senátu ověřila tím, že dala obžalovanému podepsat převzetí kopie usnesení o bezplatné obhajobě ze dne 20. 9. 2016. Tato okolnost s ohledem na výsledky odborného vyjádření o drahách střel i vyjádření znalců, kteří pitvali poškozované, není podstatná, neboť z těchto ani jiných důkazů zjistit, zda střílel levák či pravák, není možné.

O události zadržení dne 11.4.2014 v 00.04 hodin svědčí nejen listinný materiál, z něhož vyplývá datum a hodina narušení objektu přivolání policie a okamžik, kdy policisté telefonicky totožnost obžalovaného ověřili, ale především výpověď svědka J. St., kterou soud považoval za věrohodnější, než výpověď tří členů hlídky městské policie. Svědek **J. St.**, pracovník bezpečností agentury RH Security, v přípravném řízení uvedl, že z 10. na 11.4.2014 zasahoval v rámci svých pracovních povinností u haly TJ Bohemians v Praze 2, Slovesnká č. 2, kam byl vyslán dispečerkou J. St. (manželka svědka), která na kameře viděla muže, jenž přešel plot do areálu objektu a přehraboval se v kontejneru, nebo tam spíše něco dával. Muže na místě ještě zastihl a vyzval jej, aby prokázal svou totožnost a vyčkal do příjezdu policie, kterou přivolal. Následně na místo přijela hlídka MP hl. m. Prahy. Muž působil odevzdaným dojmem, na dotaz, zda má nějakou zbraň, vytáhl z kapsy kalhot svazek

bankovek, byla tam bankovka nominální hodnoty 2.000, 1.000, ale i 100,- Kč a dále sáček s nějakou bílou látkou, asi drogou. Muž měl na sobě všechny svršky dvakrát, tedy měl dvě bundy, dvě mikiny, dvoje kalhoty a ponožky, na nohou měl značkové tenisky Adidas nebo Reebok na hlavě měl bílou nebo světlou kšiltovku. Možná měl i batoh a dvě igelitky, jednu s jídlem. Nepůsobil jako bezdomovec. Policisté, kteří byli na místě tři, jej vyzvali, aby vytáhl vše, co má v kapsách a vyskládal to na zídku. Mezi těmi vyndanými věcmi, jako jsou kapesník, mince, nožik, sáček s bílou látkou, bankovky, tužky, hadry, měl možná i klíče od auta s dálkovým ovládním, tedy krabičku, co se z ní vystřeluje klíč do zapalování. Když ho policisté vylustrovali, nechali jej odejít, předtím mu ještě, aby se na místo nevracel, dal na přimluvu jednoho z policistů lampičku, kterou si předtím vytáhl z kontejneru. K jeho popisu uvedl, že byl 180 cm vysoký, věk 30-40 let, váha 80-85 kg, mluvil česky, na hlavě měl kratší vlasy (když si sundal kšiltovku) na obličejí měl nevýrazné strniště vousů, patrně se jednalo o uživatele drog, neboť si neustále olizoval rty, přešlapoval, gestikuloval rukama a tzv. nenechal prsty v klidu. Na předložených fotografiích obviněného nepoznal.

V hlavním líčení tuto výpověď zopakoval, uvedl, že policie obžalovaného již vůbec neprohlížela, neboť před jejím příchodem vyzval obžalovaného, aby vyndal věci z kapes, on vyndal i svazek bankovek, snad všech nominálních hodnot, dále sáček s nějakou bílou látkou a možná i klíče od auta s dálkovým ovládním, tedy krabičku, co se z ní vystřeluje klíč od zapalování. Po odchodu obžalovaného z areálu policisté ještě se svědkem na místě zůstali a povídali si.

Na rozdíl od něho se svědci tvořící přivolanou hlídku vyjadřovali poněkud odlišně, neboť tvrdili, že obžalovaný věci z kapes vyndával až na jejich pokyn a navíc ho tzv. prošacovali poklepáním na oděv. Všichni se shodovali v tom, že obžalovaný měl na sobě více vrstev oblečení, policisté tvrdili, že obžalovaný u sebe neměl žádné bankovky. Soud tuto část jejich výpovědi hodnotí jako poněkud nevěrohodnou, neboť nebyl důvod nevěřit výpovědi svědka J. St., ostatně obžalovaný zřejmě na základě této výpovědi přiznal, že v uvedenou chvíli měl u sebe v *bankovkách* cca 1 200 Kč. Svědek St. v hlavním líčení tvrdil, že peníze snad všech nominálních hodnot, které obžalovaný na jeho pokyn vyndal na zídku, před příjezdem policie ze zídky zmizely, a jelikož nikdo další v dosahu nebyl, je pravděpodobné, že si je obžalovaný vzal zpět k sobě, rozhodně je nevzali policisté. Pokud by tedy tvrzení policistů o tom, že znovu na jejich výzvu obžalovaný musel vyndat věci z kapes, byla pravdivá, pak bezpochyby by u obžalovaného minimálně částku 1 200 Kč, o níž obžalovaný tvrdil, že byla v bankovkách, museli vidět.

Z výpovědí členů zasahující policejní hlídky J. Dvořáka, T. Součka a L. Vetchého je zřejmé, že si na události již přesně při výpovědi před soudem nevzpomínali, nemohli se shodnout, jakým způsobem obžalovaného prohledali, jaká byla poslušnost zákroku, nevěděli, jak dlouho jejich zákrok trval, dle J. Dvořáka i dalšího člena hlídky cca 15-20 minut. Dva z nich se shodovali se v tom, že k vylustrování obžalovaného došlo až na konci zákroku, a krátce po vylustrování (to bylo provedeno dle záznamu na čl. 612 v 00.18. hod), obžalovaného propustili, neboť ho *lustrovali teprve po prohlídce* areálu, při níž zjistili, že k narušení objektu nedošlo. Dva z nich se shodovali se J. St. i v tom, že po odchodu obžalovaného na místě chvíli zůstali, kouřili a povídali si. Všichni se shodli v tom, že obžalovaný uvedl nepravděpodobný důvod, jímž vysvětloval vniknutí do areálu, z jejich výpovědi vyplývá, že žádný kamínek do zapalovače, anebo platební kartu na místě nenašli.

Jak svědek St., tak členové přivolané hlídky se shodovali v tom, že ačkoliv vizáž obžalovaného jim od prvního pohledu říkala, že jde o „feťáka“, choval se obžalovaný slušně,

ochotně vyhověl jejich výzvám, hovořil koordinovaně, že by byl aktuálně pod vlivem drog, patrně nebylo, což shodně tvrdili všichni s výjimkou svědka J. Dvořáka, který tvrdil, že obžalovaný např. nedokončil větu. Právě z těchto svědectví v kombinaci se závěry znalce z oboru psychiatrie MUDr. Procházky soud dovodil, že tvrzení obžalovaného o tom, že byl v daný okamžik tak silně pod vlivem především rivotrilu, že si zpětně na události od tohoto okamžiku následující nepamatuje, soud neuvěřil.

Výpověď svědka St. i členů hlídky místní policie doplňuje i výpověď J. St., dispečerky RH Security, z níž nic podstatného pro otázky viny či nevin obžalovaného soud nezjistil, neboť jmenovaná pouze osvědčila, že v době, kdy její manžel pracoval pro agenturu, jej vysílala k některým objektům, které mají na starost, ale výjezd z 10. na 11. 4. 2014 k TJ Bohemians ve Slovenské ulici si nevybavuje. Dále uvedla, že záznamy z kamerových systémů u jednotlivých objektů se mažou asi po týdnu.

Tvrzení obžalovaného o tom, že dne 10.4. v průběhu odpoledne a večera od ní dvakrát nakoupil pervitin, svědkyně L. Š. popřela. V přípravném řízení uvedla, že obžalovaného zná asi od Vánoc roku 2013, seznámil je pan Ž., kdy V. od ní odebíral pervitin, většinou si bral za 400,-, 500,- a 700,- Kč, a to po telefonické objednávce, kdy volával z VTA z centra Prahy. Od března 2014 za ní chodil na zastávku tramvají Sevastopolská na křižovatku ulic Krymská a Ruská, jednou sebou vzal i bratra, předtím si od ní kupoval v restauraci na Ostrčilově náměstí a jednou na Karlově náměstí. Pro pervitin chodil 1 x za 14 dní. Naposledy u ní byl v pondělí v dubnu 2014 a tvrdil, že jej policie právě pustila. Dále jí vyprávěl, že poté co si u ní v předchozím případě (ve čtvrtek *kolem 19:00 hod., hodinou si je jistá*) koupil pervitin za částku 700,- Kč, tak byl kontrolován hlídkou policie, když si chtěl drogu schovat jejím přilepením na list ve křoví, přičemž u něj byly nalezeny doklady mrtvého taxikáře. V té době měl být pod vlivem opiátů a Rivotrilu. Ve čtvrtek, při předposledním odběru pervitinu, měl u sebe dvě igelitky s oblečením, které jí nabízel, což u něj nebylo obvyklé, neboť vždy platil penězi. Pervitin, co od ní kupoval, měl užívat jak pro svou potřebu, tak jej i dál prodával. Svědkyně poznala s velkou mírou pravděpodobnosti na (jednotlivě) předložených fotografiích D. V. i jeho bratra P. V..

Vyhodnocením výpisů tel. provozu na tel. čísle xxx užívatelky L. Š. bylo zjištěno, že svědkyně navštívila svého syna v Týnci nad Sázavou dn 9.4.2014. Dne 30. 1. 2014 se její MT vyskytuje od 17:00 hod. na BTS Vinohrady, Bělehradská, Praha 2, Nusle, Nezamyslova, Praha 4 a to až do 24:00 hod. Tyto BTS odpovídají tehdejšímu bydlišti L. Š. v xxx ulici č. xxx, xxx. Dne 10. 4. 2014 se MT vyskytuje od 17:53 do 19:36 na BTS Vršovice, Krymská, Praha 10, v 19:36 na BTS Slovenská, Praha 2, od 20:20 hod. do 21:02 hod. opět na BTS Krymská, v 21:06 hod. na BTS Slovenská, od 21:09 hod. do 21:42 hod. opět BTS Krymská - to odpovídá bydlišti Š. v xxx a jejím cestám na zastávku tram Krymská, kde prodává drogy. V 21:42 hod. 10. 4. 2014 jí volá VTA s číslem xxx, což je tel. budka ve Francouzské ul. poblíž zastávky tramvaje Krymská, *hovor však nepřijme*. Tuto tel. budku využíval podle sdělení P. V. a V. M. i D. V., když volal Š.. Ta poté MT vypíná/přesměrovává na hlasovou schránku (nebylo možno přesně zjistit). Ve 22:23 hod. má hovor z VTA s číslem xxx (hovor pravděpodobně spadne do hlasové schránky) - jde o tel. budku ve vestibulu stanice metra Můstek v prostřední části Václavského nám. mezi záchodky. Tuto tel. budku označil D. V. jako budku, ze které vždy volá, když si k ní jede pro drogy. Pohyb L. Š. od 21:45 hod. dne 10. 4. 2014 do 12:30 hod. dne 11. 4. 2014 není znám.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že obviněný V. naposledy u L. Š. nakupoval drogy nikoli 10.4.2014, nýbrž dne 9. 4. 2014 kolem 19:00 hod. po telefonickém hovoru v 18:12 hod. z čísla xxx, což je VTA ve vestibulu metra Můstek uprostřed Václavského nám. Uvedený

datum koresponduje s návštěvou jmenované u jejího syna v Týnci nad Sázavou, odkud se vrátila kolem 16:00 hod.

Z uvedeného je zřejmé, že svědkyně se v datu spletla, k tomu v hlavním líčení potvrdila, že den (čtvrtek) odhadovala podle toho, kdy byla na návštěvě u syna. Obžalovaný ji naposledy před svým propuštěním ze zadržení (pondělí), navštívil po předchozím telefonickém zavolání, které proběhlo v uvedený den poté, kdy se odpoledne od syna v Týnci vrátila. Je možné, že syna navštívila někdy i dvakrát v týdnu, ovšem nikoliv ve dnech po sobě jdoucích. Potvrdila, že obžalovaný se s ní scházel vždy po předchozí telefonické domluvě, přičemž volával vždy z centra Prahy většinou Václavské náměstí, Karlovo náměstí apod. Pokud jde o informaci, kterou dala policii o tom, že po svém propuštění dne 12.4.2014 obžalovaný uvedl, že její jméno musel policii udát, neboť je podezřelý z vraždy taxikáře, jehož peněženku našel, svědkyně vysvětlila i v hlavním líčení stejně jako v přípravném řízení, že si není jistá, zda tuto informaci později nezískala až od policie.

Obžalovaný V. v hlavním líčení vysvětlil, že během svého zadržení od 12.4. do 14.4.2014 nejprve nevěděl při původním vytěžování, že je vyslýchán k peněžence, která patřila mrtvému taxikáři, ovšem postupně do svého propuštění pochopil, z čeho je podezřelý a po krátce po svém propuštění si i všiml, že je sledován policií. Pochopil tedy, z jaké tr. činnosti je podezírán. Vzhledem k tomu, že obžalovaný nepovolil přečtení svých výpovědí pořízených formou vytěžení před sdělením obvinění, nelze tyto výpovědi k důkazu hodnotit, ovšem ve prospěch obžalovaného nutné konstatovat, že již při prvním vytěžení po svém zadržení dne 12.4.2014 mohl se záhlaví protokolu o vytěžení snadno zjistit, že je vytěžován k vraždám taxikářů P. a C. a tento úvodní protokol také podepsal.

Jelikož jak obžalovaný, tak jeho mladší bratr P. byli v průběhu výkonu trestu odnětí svobody odposloucháváni, přičemž z těchto odposlechů vyplývaly některé významné momenty, byl k nim vyslechnut i **svědek P. V.** Ten ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že před nástupem bratra D. do VTOS spolu bydleli v jednom bytě. Dne 10. 4. 2014 jeli kolem 19:00 až 19:30 hod. tramvají č. 11 koupit pervitin k dealerce jménem L., vystoupili v ulici pod Náměstím Míru, je tam park. Bratr se na místě s L. dohodl telefonicky, volal z budky, dali si někde sraz, čekal na něj u zastávky. Bratr se vrátil po 15 až 20 minutách, šli kousek dál do křoví a aplikovali si pervitin. Na tom místě bratr uvedl, že zde našel doklady nějakého taxikáře. Poté šli asi Vinohradskou na Muzeum, kde D. prodal zbytek pervitinu od L. s přírážkou, aby z toho měl nějaký zisk. Tím získával peníze na další dávku, hlavním zdrojem jeho financí však byly krádeže v obchodech, většinou disponoval maximálně hotovostí do 500,- Kč. Na Václavském náměstí se patrně rozdělili, odjel odtud asi domů, bratr šel zřejmě opět za L. pro další pervitin. Ráno přišel D. domů, vzal si čisté věci a zase odešel ven. Poté D. viděl, až když jej pustili z policie, potkal ho na Muzeu, měl na nohou pantofle a byl evidentně pod vlivem drog. V té době oba brali pervitin, Subutex a Rivotril denně za 400-500,- Kč za oba, někdy i za 1.000,- Kč. Asi měsíc předtím, než se vše, co je předmětem řízení, událo, mu D. ukazoval malou černou pistolí, jakoby tzv. poplašňák, koupil ji od nějakého toxikomana. Nosil ji patrně u sebe, bál se, aby jej někdo neokradl. Po nástupu do VTOS mluvil před spoluvězni (Ž., G., V.) o tom, že poškozené taxikáře zavraždil s bratrem, ačkoliv to nebyla pravda, chtěl před nimi vypadat drsně. Dále uvedl, že ačkoliv nemá řidičský průkaz, umí řídit, stejně jako jeho bratr D.. K dotazu dále uvedl, že zná obce Jesenice, kam jezdili s bratrem krást do prodejny Albert, Říčany, kam jezdil za přítelkyní i Uhříněves, kde byl jednou spolu s matkou dát auto do servisu a možná tam projížděl autobusem do Říčan. Bratr D. Říčany nezná, přes Uhříněves mohl jezdit autobusem do Jesenice, pakliže tam vede autobusová linka.

Z výpovědi tohoto svědka z hlavního líčení bylo zřejmé, že nevypovídá pravdu, anebo se často ve své výpovědi mýlí. P. V. v hlavním líčení popřel i ty skutečnosti, které uváděl v přípravném řízení a teprve po jejich připomenutí se k nim vyjadřoval.

Uvedl, že u obžalovaného nikdy žádnou zbraň, ani poplašnou, neviděl. Po připomenutí možností dle § 100 tr. řádu a na druhou stranu povinností svědka připustil, že někdy v roce 2008 viděl u obžalovaného tzv. poplašňák, o skutečnou zbraň nešlo. Zbraň ani náboj do ní by nepoznal, náboje nedovedl popsat. To, co říkal v souvislosti s vraždami ve VTOS spoluvězňům, znal z médií, od policie a od bratra. Některé věci tam říkal, protože chtěl být zajímavý. Ve vězení se bavil s G. i Ž., s Ž. věci moc nerozebíral. Asi za měsíc mu spoluvězni řekli, že G. je bonzák a podrazák a že donáší a chodí za policisty. Od bratra věděl, že ho policie fotila v autě zavražděného a kolem byly rozházené tablety, notebook a telefon. V další části své výpovědi o stejné okolnosti uvedl, že když bratra policie v tom voze fotila, byly tam rozházené věci, tablety mobily.

Jak vyplývá z fotodokumentace a popisu ohledání míst činů a fotografie obžalovaného ve voze poškozeného na čl. 327, v autě pošk. P. byl obžalovaný fotografován v areálu PČR v ul. Kongresová a to pochopitelně až poté, kdy veškeré stopy z tohoto vozidla byly sejmuty a vůz byl převezen z místa nálezu, tudíž kolem něj ani v něm žádné tablety a mobily být nemohly, navíc tyto věci byly nalezeny nikoli ve voze pošk. P., nýbrž pošk. C. a o těchto skutečnostech, na rozdíl od nálezu tabletu z vozu pošk. S., média nikdy neinformovala, neboť policie tyto informace veřejnosti neposkytla. ***Otázkou proto je, odkud o tom P. V. věděl.***

Dále svědek uvedl, že potkal obžalovaného po jeho propuštění ze zadržení na Václavském náměstí, ale byl pod vlivem drog, takže se otočil a odešel, protože v takovém stavu sice obžalovaný vnímá, ale je ve svém světě a nemá cenu se s ním bavit. Vnímá, ale dělá si, co chce. To bylo v případech, kdy kombinoval pervitin s rivotilem.

Pokud jde o důkazy v podobě odposlechů některých rozhovorů sourozenců V. z výkonu trestu, tak **těmito korespondují i výpovědi svědků J. G., A. A. a O. V..**

Svědka **J. G.** uvedl v přípravném řízení i v hlavním líčení, že se ve věznici Pankrác seznámil s P. V., který mu vyprávěl, že mu hrozí doživotní trest v souvislosti s vraždami taxikářů, že jej vyslychají policisté, radil se s ním, za jakou dobu degradují pachové a povýstřelové stopy, případně kam po propuštění z VTOS odjet, aby nebyl vydán zpět do ČR. Vždy když se vrátil od výslechu, byl hrozně nervózní. Dále mluvil o svém bratrovi, který byl v tu dobu ve věznici na Borech, že byl také u vražd, přičemž ten den měl mít v sobě skleničku léků asi NeuroLů, po kterých se choval jako blázen. U bratra dokonce měly být nalezeny doklady nějakého zastřeleného taxikáře. Jednou se mu i přiznal, že sám na taxikáře střílel, ale pak to negoval. V jednom z vozidel taxi, byla to černá Škoda Superb, měl podle P. V. zůstat tablet a mobilní telefon. Jeden z taxikářů měl být střelený do hlavy a hrudi zbraní, o které P. V. tvrdil, že ji policisté nenajdou a prostřednictvím stop mu nic nedokážou, neboť měl na rukou rukavice.

V hlavním líčení svědek na této výpovědi setrval a vysvětlil, proč se s policií kontaktoval. Uvedl, že bratr obžalovaného tvrdil, že k usmrcení taxikářů mělo dojít zastřelením, bylo stříleno do hlavy a hrudníku a u jeho bratra policie našla RP a OP jednoho z nich. P.V. tvrdil, že policie ho kvůli nalezení zbraně vozila všude možně, ale stejně ji nenajdou, protože jeho dědeček měl někde nějakou fabriku, nebo je jejím ředitelem a tam jsou vysoké pece a tam to roztavil. Šlo o krátkou ruční zbraň. Pokud jde o motiv trestných činů, jednou nebo

dvakrát na to přišla řeč a P. V. řekl, že byli s bratrem na drogách. Od P. V. věděl, že obhájce Stupka je rodinným obhájcem a matku P. V. zastupoval jako osobu stíhanou za zpronevěru značné částky peněz v zaměstnání (Kooperativa).

Správnost těchto jeho údajů soud ověřil vyžádanými listinnými důkazy, z nichž vyplývá, že mgr. Stupka v uvedeném procesu, v němž byla matka obžalovaného podezřelá ze zpronevěry značné sumy peněz (přes 32,9 mil. Kč) svému zaměstnavateli- podniku Kooperativa, jmenovanou skutečně zastupoval. Pokud jde o pracovní pozici dědečka obžalovaného bylo důkazy (zpráva na čl. 770) ověřeno, že dědeček obžalovaného ing. K. S. skutečně v minulosti pracoval mj. jako ekonomický náměstek podniku Ferona a podnik Ferona nemá a v minulosti neměl pobočku, prodejnu, ani dceřinou společnost v Praze 10, Uhřetěvesi. Krom toho správnost těchto údajů svědka mj. potvrdil i sám svědek P. V., když popisoval chování obžalovaného ve chvílích, kdy kombinoval pervitin s rivotrilem. Otázkou tedy je, odkud tyto informace svědek G., pokud ne ze sdělení P. V., mohl získat.

Dále svědek uvedl, že o těchto skutečnostech se P. V. zmínil i před jinými vězni, např. „Ž.“, nikdo z nich to nepovažoval za pouhé chvástání. P. V. přicházel od výsledků psychicky „vyřízený“, říkal, že ho zavrou na doživotí a pokud policie najde povýstřelové zplodiny, bude tvrdit, že se k němu přenesly z kliky, kde je zanechali dozorci. „Ž.“ mu říkal „Ty vole, ty půjdeš do Valdic, za to, cos udělal, musíš zmizet“ a on říkal, že to má v plánu. Byl zničený, trápilo ho, že ho pustí na podmínku i svědek mu radil, aby zapíral, bylo to těžké, svědek neví, zda P. V. opravdu střílel. P. V. to trápilo, bratr mu v dopise psal, aby se nenechal zlomit.

Verzi, z této pasáže výpovědi vyplývající, kterou svými otázkami nastínil rovněž obhájce v průběhu hlavního líčení, tj. verzi o možnosti přenosu povýstřelových zplodin na oblečení obžalovaného ze služební zbraně policistů, **soud vyloučil**. Není ani tak důležité, co mimo další významné skutečnosti o tom, že pachatel při trestné činnosti použil různé druhy nábojů, vyplývá z doplnku odborného vyjádření, vyžádaného soudem, z něhož bylo zjištěno, že služební zbraně obsahují jiné chemické složení, než je složení prvků zajištěných v povýstřelových zplodinách na místě činu, tedy, že jde o složení Sb, Pb a Ba, ale o možnost samotného přenosu. *Kromě toho, že tato argumentace by se vztahovala na všechny povýstřelovými zplodinami usvědčené pachatele, kterým byly policií odebrány svršky k pozdější analýze, neboť jinými osobami, než policií tyto zajistit nelze, a tedy by z důvodů naznačovaných obhájcem bylo vždy nutno tyto důkazy odmítnout pro možný přenos, je třeba dodat :*

I kdyby ryze teoreticky k takovému přenosu ze služební zbraně na různé části oblečení obžalovaného mohlo dojít, *tak (bez ohledu na to co, jak známo z jiných případů, by zřejmě nastalo, tedy že především by došlo k přenosu těch částic, které by jako pevné po výstřelu zůstaly, tj buďto všechny, anebo vždy zpravidla v kombinaci s částicí Sb) je tato verze neúnosná, neboť by k přenosu muselo dojít tím, že by někdo z policistů v místnostech, kde se od 19.00 hod dne 12.4. 2014 tehdy zadržený D. V. až do doby, než odevzdal oděvní svršky, zdržoval, vystřelil v přítomnosti obžalovaného, což lze předem vyloučit. K přenosu na kliku, na níž by později obžalovaný sáhl, by těžko bez výstřelu v dané místnosti mohlo dojít přenosem z ruky policisty, který předtím někde venku střílel, neboť i kdyby si po takové střelbě neumyl ruce, zákonitě by do doby, než by sáhl na kliku místnosti, musel před tím uchopit do ruky řadu předmětů, nehledě na fakt, že do doby, než do místnosti vešel obžalovaný, by onu kliku drželo v ruce mnoho jiných osob. Možnost, že by ještě v této době na klice zůstala tak silná vrstva povýstřelových zplodin, aby si je i obžalovaný přenesl z rukou na různé části svého oděvu, je bez přímé střelby v přítomnosti obžalovaného vyloučena.*

Svědka **A. A.** v přípravném řízení nejprve dne 2.2.2016 uvedl, že obžalovaného zná z věznice Bory, kde spolu byli na jedné cele několik měsíců. Při druhém výslechu dne 5.5.2016 sdělil, že se mu **D. V.** svěřil, že před výkonem trestu měl v úkrytu (ve dřevě) schovanou pistoli s náboji a občas ji u sebe nosil. Jednalo se o zcela funkční zbraň, měl z ní i střílet. Dále se mu měl zmínit o tom, že když byl pod vlivem drog, jezdil taxíky, přičemž jednomu ze zastřelených taxikářů měl dokonce dát do zástavy svůj rodný list a nedokázal si vzpomenout, zda jej získal zpět nebo taxikáři zůstal.

V hlavním líčení k dotazům obhájce vysvětlil, proč se jeho první a druhá výpověď liší, při prvním kontaktu s policií, tj. při první výpovědi *s tímto případem nechtěl mít nic společného, podruhé mu policie řekla, že na cele byl odposlech, říkali nějaký paragraf, takže to přiznal a stejně by to vyšlo najevo*. Navíc vysvětlil, že z této „spolupráce“ s policií neměl žádné výhody, jak naznačoval obhájce již při jeho výslechu v přípravném řízení, neboť sice žádal opakovaně o přeřazení z věznice Bory do Prahy, ovšem k jeho přeřazení na základě až druhé žádosti došlo již předtím, než poprvé byl policií v této tr. věci vyslýchán. Věrohodnost tohoto tvrzení soud následně důkazem ověřil.

Obžalovaný v reakci na výpověď tohoto svědka tvrdil, že sice **A. A.** jako prvnímú svěřil, že policii zatajil zbraň, kterou měl kdysi dávno, ovšem popřel, že by někomu ve vězení říkal, že by z ní střílel. K tomu soud dodává, že potom ale je *tím méně vysvětlitelná shoda jeho pachových stop se stopami zajištěnými na dvou nábojích ve voze poškozeného P.S. a na jednom náboji zajištěném ve voze pošk. M.P..*

Dále v této souvislosti obžalovaný uvedl, že držení zbraně přestal popírat a přiznal se, když se dozvěděl, že bratr je vyslýchán policií, takže mu bylo jasné, že bratr zbraň prozradí. Přiznal se tedy, aby nebyl za lháře. Popřel, že by **A.A.** říkal, že jezdil taxíky, taxi jel naposledy v roce 2001 (*k čemuž soud dodává, že potom jsou ovšem nevysvětlitelné jeho PS nalezené ve všech třech vozidlech taxi zavražděných poškozených*) a není pravda, že by taxikářům prodával kradené zboží, když za to platí málo. K dotazu, jak ví, kolik platí, když jim kradené zboží neprodával, odpověděl, že od jiných lidí. O rodném listě se asi **A.** zmínil, ale neříkal, že by ho dal do zástavy taxikáři.

Na další dotazy, jimiž soud ověřoval pravdivost tvrzení obžalovaného v souvislosti s jeho RL, obžalovaný odpovídal nelogicky a v rozporu s tím, co vyplývá z protokolu o jeho zadržení, z něhož je patrné, že měl v dané době u sebe originál i duplikát RL.

Svědka **A.** přes reakci obžalovaného a dotazy jeho obhájce na svých tvrzeních setrval s tím, že v žádném případě nemohl význam sdělení obžalovaného zaměnit nebo překroutit.

K žádosti obhajoby soud vyslechl i dalšího vězně svědka **O. B.**, neboť obhajoba naznačovala u svědků **A. A.** a **J. G.** možný motiv jejich spolupráce s PČR, resp. naznačovala, že svědek **A.** je udavač. Svědek **B.**, který jinak k tr. činnosti obžalovaného, případně jeho bratra neřekl nic konkrétního, vysvětlil, že to, co o **A.** tvrdil jiný svědek, který se domníval, že na základě spolupráce **A.** s orgány věznice je rozhodováno o přemístění vězňů, není pravda, neboť **A. A.** byl tzv. chodbař, tedy o přeřazování vězňů v celách sám rozhodoval, měl k tomu pravomoc.

Z výpovědi **O. V.** - dalšího vězně věznice Pankrác - bylo zjištěno, že se mu **P. V.** na cele ve věznici Pankrác v létě 2015 svěřil, že jeho bratr, který v tu dobu byl ve věznici na Borech v Plzni, má něco společného s vraždami taxikářů, že to měl spáchat pod vlivem léku Rivotril, na

němž byl v tu dobu závislý. Dále P. V. mluvil něco o tabletu, který měl být hozený někde do rybníka. Nic dalšího k vraždám neuváděl, pouze když celá záležitost proběhla médii, byl takový zamlklý, ale když se mu svěřil, jako by se mu ulevilo.

V hlavním líčení tuto svoji výpověď svědek potvrdil a dodal, že nebylo poznat, zda se P.V. bál svého bratra, nebo spíš toho, že se celá věc prozradí, spíš se bál, že věci z trestné činnosti policie nalezne, říkal něco o tabletu, že se ho zbavili u nějaké vody. Určitě se pouze nevychloubal, i když určitá sebestřednou v jeho chování byla. Blíže se P. V. stýkal s panem Ž.. Určitě hovořil v plurálu, pokud jde o počet vražd, konkrétní číslo neříkal, přesněji se nevyjádřil.

Dále svědek odpovídal na dotazy obhájce, jimiž se obhájce snažil zjistit případnou motivaci svědka ke křivé výpovědi. Svědek objasnil, proč v této záležitosti orgány činné v trestním řízení kontaktoval.

Pokud jde o obhájcem naznačovanou nevěrohodnost tohoto svědka, stejně jako to naznačoval u svědků A. a G., tak nad rámec již v této souvislosti řečeného je třeba vzít v potaz, že i svědek V. hovoří o ovlivnění obžalovaného R. i o tabletu, tedy o podobných okolnostech, s nimiž se P. V. svěřil i svědku J. G. a proto ze stejných důvodů jako u svěda G. soud posoudil jako věrohodnou i výpověď svědka V. (okolnosti, které odpovídají realitě a o kterých se svědek jiným způsobem, než od P. V., dozvědět nemohl, když navíc obžalovaného ani neznal).

Nic konkrétního o udavačství a o konkrétních případných činech namířených proti spoluvězňům v zájmu získání výhod ve věznici neuvedli ani svědci dne 19.12.2016 před soudem vyslechnutí k žádosti obhajoby (viz níže).

K tvrzení obhájce o udavačích, kteří ve snaze zajistit si výhody ve vězení, případně PP spolupracovali s policií a vypovídali vědomě nepravdivě proti obžalovanému a jeho bratrovi, nutno uvést: Na kladný morální profil osob pobývajících ve VTOS na základě odsouzení za úmyslnou trestnou činnost, zvláště takovou, za jakou byl odsouzen svědek A. A., zajisté příliš spoléhat nelze. To, že osoby ve VTOS se snaží docílit PP, anebo alespoň jistých výhod v rámci výkonu trestu je rovněž obvyklým jevem a je to zcela logická snaha odsouzených. Ovšem, pokud obhájce tvrdí, že za tu cenu jsou schopni křivého obvinění, pak by to bylo nutno prokázat.

Jak již shora vysvětleno, A. A., který naopak ve věznici s obžalovaným kamarádil, neměl žádný důvod mu svojí výpovědí uškodit a také to neučinil, před soudem změnu své výpovědi logicky vysvětlil tím, že byl upozorněn na nasazení odposlechů v celách. Výhod naznačovaných AK nikdy nedosáhl.

Bez ohledu na právě uvedené nutno v případě svědectví A. A., O. V. a J.G. dodat, že ve své výpovědi (jak shora popsáno) uváděli okolnosti, které jednak jako pravdivé soud ověřil a které, co se týče užívání rivotrilu potvrdil sám odsouzený i jeho bratr, tedy uváděli okolnosti, které se v žádném případě nemohli dozvědět od nikoho jiného, než právě od obžalovaného a jeho bratra. Přitom by bylo nelogické, aby tyto okolnosti (zbraň, dědeček ředitelem Ferony, rivotril, obhájce, který je z toho „vyseká“, rodný list v zástavou u taxiáře a pod) obžalovaný a jeho bratr před nimi vyslovili v jiné souvislosti, než právě v souvislosti se stíhanou trestnou činností. Tyto konkrétní okolnosti i okolnosti (souvislost s vraždami taxikářů), za jakých byly proneseny, vylučují, že by snad jejich obsah svědci zaměnili s jiným sdělením.

Obhájcem nejprve naznačovanou motivaci údajné křivé výpovědi A.A., který se snažil spoluprací s policií dosáhnout přeražení do věznice v Praze soud vyloučil zjištěním, že svědek byl do Prahy přeražen už dne 10.12.2015, tj dva měsíce před svým prvním výsledkem. Na toto zjištění obhájce reagoval poukazem na snahu svědka křivým udáním obžalovaného dosáhnout podmíněného propuštění z VTOS. Ani tato verze nebyla důkazy k tomu soudem pořízenými potvrzena, neboť bylo zjištěno, že o PP rozhodl OS zamítavým stanoviskem již dne 15.3.2016, přičemž výpověď, jejíž dopad se obhájce snaží oslabit, je výpověď svědka až ze dne 5.5.2016. V dané souvislosti, jelikož soud současně ověřil, že ředitel věznice z vlastní iniciativy nenavrhoval podmíněné propuštění svědka, není ani zřejmá „logika“ obhájcem nastíněné motivace ke křivé výpovědi, není zřejmé, jak by se vůbec soud rozhodující o podmíněném propuštění o podrobnostech z vyšetřování zcela jiné trestné činnosti, než je ta, pro kterou byl A. A. odsouzen a mohl být z VTOS propuštěn, dozvěděl. Nadto, jak řečeno, podrobnosti ve výsledech svědků uváděné, soud jako věrohodné ověřil. Navíc některé z nich korespondují i dalším provedeným důkazům včetně odposlechnů.

Soud na základě žádné zjištěné okolnosti neměl důvod o pravdivosti výpovědi svědků J. G., O. V. a A. A. pochybovat a neměl důvod věřit, že by se z důvodu vlastního prospěchu uchýlili při vyšetřování tak závažné trestné činnosti ke křivé výpovědi, zvláště ne svědek A.A., který s obžal. chodil cvičit a při prvním kontaktu s policií mu svojí výpovědí naopak nechtěl uškodit..

Z výpovědi svědka D. G. soud nezjistil nic podstatného, svědek uvedl, že zná D. V. i jeho bratra P., seznámili se asi před dvěma roky na Václavském náměstí. S D. jezdívali cca 2x týdně k dealerovi na Háje pro pervitin, potkávali se na hl. nádraží a na Muzeu. D. si finanční prostředky na drogy opatřoval krádežemi v obchodech, kde bral především kávu a šunku, nebo vybíral věci z popelnic a poté je prodával. Mimo pervitin měl ještě užívat Subutex a Rivotril.

Z výpovědi svědka L. N. vyplývá, že ten byl s obžalovaným ve věznici Bory na jedné cele. V. jezdil někam na výslechy ohledně vražd taxikářů, kdy prohlašoval, že to neudělal, že vše vzniklo díky tomu, že měl při krádeži u sebe nalezené doklady zavražděného. V. mu dále řekl, že měl kdysi asi v roce 2006 - 2007 zbraň, kterou mu zabavila policie, současně byl našťvaný na svého bratra, který měl při svém výslechu o zbrani uvádět nepravdy.

V hlavním líčení doplnil, že nevěřil ve vinu obžalovaného. Ten mu vysvětlil, že je podezřelý proto, že u něj našli peněženku *nebo peněženky* jednoho z taxikářů. Obžalovaný se někdy vrátil z výslechu zmlácený, vyšetřovatel ho nemlátil, to jeho kumpáni. Kamarádil s A., o němž z doslechu ví, že je udavač a který dělal lidem zle, dával je přestěhovat, když se mu nelíbili. To, co nich říkal, byla někdy pravda a někdy ne.

Svědka **B. Sch.** v hlavním líčení i přípravném řízení popsal, jak se seznámil s obžalovaným D. V., když sháněl na Václavském náměstí pervitin, který od něj následně za 400,- Kč získal. V. měl psaníčka s drogou v peněženke. Společně byli dne 10. 4. 2014 kontrolováni hlídkou PČR, když sháněli další drogy, a to ve vestibulu metra Můstek v 00:20 hod. a poté v Bělehradské ulici v 01:34 hod., načež byli další civilní hlídkou PČR odvezeni někam na policejní stanici poblíž vlakového nádraží, odkud byli cca po hodině propuštěni, což osvědčuje ÚZ PČR, SKPV, OŘP Praha II (viz č.l. 889-894, podle něhož byli kontrolováni na ulici Bělehradská a předvedeni 10. 4. 2014 v 01:34 hod., následně propuštěni v 02:50 hod.).

Následně šli na přilehlé nádraží, kde si V. dal Subutex a rozešli se s tím, že se sejdou u V. resp. jeho matky v bytě až odejde do práce, což se však už nerealizovalo.

V hlavním líčení nic podstatného nedodal, uvedl, že ještě 9.4.2014 večer měl obžalovaný v úmyslu zavolat nějaké ženě a koupit id ní pervitin.

Soud **výpověďmi příbuzných** poškozených zavražděných taxikářů zjišťoval okolnosti předcházející pohřešování dotyčných příbuzných a z jejich výpovědí v hlavním líčení zjišťoval výdělečné schopnosti mrtvých poškozených. Tyto důkazy soud doplnil vlastními důkazy, z nichž vyplývá, kolik si jednotliví poškození v kritickou noc provozováním taxislužby vydělali, od čehož byla odečtena cena jízdy s pachatelem. Konkrétně tito jednotliví svědci uvedli, že :

Svědka **P. P.** uvedl, že poškozený M. P. byl jeho bratr, který si přivydělával k částečnému invalidnímu důchodu provozováním taxislužby. Do Prahy jezdil tak 4 dny v týdnu, vždy v noci. Dne 10. 4. 2014 spolu nemluvili, druhý den mu volala švagrová, že se M. nevrátil domů a večer se od ní dozvěděl, že byl zavražděn. Vyloučil, že by bratr jezdil bez dokladů, byl velice pečlivý.

Svědka **V. P.** uvedla, že manžel při výkonu taxislužby pro pana J. jezdil s vozidlem Škoda Superb černé barvy, které mělo pouze jeden klíč. Nebylo to každý den ale tak asi 3x až 4x týdně, začínal vždy kolem 21:00 hod. u Smetanova divadla, když končila představení, domů, pakliže nepřespál u dcery, se vracel mezi 01:00 hod. až 02:00 hod. naposledy s ním hovořila dne 10. 4. 2014 ve 20:45 hod., kdy jí sděloval, že už se blíží nebo je v Praze. Ráno, když zjistila, že není doma, volala mu asi kolem 07:00 hod., ale i později na mobilní telefon, myslela si, že jel k lékaři, a když se nedovolala, kontaktovala dceru, sestru a švagra, obvolávala nemocnice. O tom, že byl zavražděn, se dozvěděla od dcery, které to sdělili policisté. Manžel vždy jezdil do Prahy s doklady, byl velice pečlivý, měl pokaždé dvě peněženky a mobilní telefon, zpravidla s sebou vozil hotovost kolem 3.000,- Kč, ale mohl mít i více peněz. Svědkyně se jako poškozená k trestnímu stíhání s žádným nárokem nepřipojila.

V hlavním líčení doplnila, že její manžel si vždy z domova do služby brával peníze tak, aby **mohl zákazníkovi případně vrátit na 5000,- Kč bankovku.**

Svědka **J. S.** uvedla, že naposledy svého syna D. C. viděl 10. 4. 2014 v 17:00 hod., když ji s rodinou vezl domů z návštěvy. Poté jel na noční, pracoval asi měsíc pro spol. AAA Taxi. Když ráno nepřišel domů, volala jí jeho družka D. S., nato obvolala taxislužbu, nemocnice a šla oznámit pohřešování. V době své smrti měl mít její syn u sebe telefony Samsung a LG, dále tablet, kabelku zn. NIKE, peněženku s **cca 2.000,- Kč**, peníze si syn bral s sebou, aby mohl vracet zákazníkům, stříbrný prsten, brýle, doklady, různé písemnosti a platební kartu A. C., která se nenašla, stejně tak jako peníze co měl mít u sebe. Naposledy s ním z rodiny mluvil telefonicky strýc J. B. a to kolem 00:15 hod., kterému sdělil, **že vydělal asi 1.300,- Kč.** Svědkyně se jako poškozená k trestnímu stíhání s žádným nárokem nepřipojila. K tomu soud dodává, že 1.600,- Kč, které byly nalezeny při pitvě poškozeného byly svědkyni vráceny.

K této výpovědi soud poznamenává, že z důkazů, které k výpočtům tržby poškozených opatřil, vyplývá, že poškozený C. v uvedenou noc po odečtení jízdy s vrahem utřil celkem 1335,- Kč, což přesně koresponduje výpovědi svědkyně.

Svědkyňe **A. S.** uvedla, že její manžel jezdil jako taxikář od listopadu 2013, jezdil pro společnosti Hallo taxi a Jetax, používal pronajaté vozidlo Honda od pana V.. Naposledy manžela viděla 30. 1. 2014 (čtvrtek) kolem 07:30 až 08:00 hod., když jel do práce, obvykle se vracel kolem 22:00 hod. až 23:00 hod. V průběhu dne spolu telefonovali, naposledy asi odpoledne, to jí mimo jiné sdělil, že si vyjezdil 2-3.000,- Kč. Když jel do práce, měl u sebe stříbrný telefon Nokia a tablety Huawei a Samsung, kasírtašku, kde mohl mít cca 2-3.000,- Kč, doklady od vozidla, osobní doklady, smlouvu o pronájmu vozidla. Vzhledem k tomu, že se manželovi nemohla dovolat, kontaktovala kolem 18:00 hod. dispečink taxislužby, poté mluvila i s panem V., který jí řekl, že podle GPS je manžel někde u Jílového, kam se poté s paní B. vypravil, ale vozidlo tam nenašli, PČR objevili na místě pouze tablet Samsung. O smrti se dozvěděla v sobotu od pana K. D., kolegy manžela z práce, kterému to sdělil pan V.. Svědkyně se jako poškozená k trestnímu stíhání s žádným nárokem nepřipojila.

Svědkyňe **D. S.** uvedla, že poškozený D. C. byl jejím druhem, měli spolu jedno dítě. Než zemřel, pracoval měsíc pro společnost AAA Taxi jako řidič taxi, jezdil s vozidlem Renault Megane. Dne 10. 4. 2014 odpoledne byli spolu nakupovat a odpoledne odvážel své rodiče z nějaké návštěvy. Jezdit šel kolem 22:00 hod. a z noční se měl vrátit mezi 06:00 až 07:00 hod. Když se ráno vzbudila a zjistila, že ještě není doma, zavolala mu kolem 07:30 hod. na mobil, který byl vypnutý. Nato volala jeho matce, která následně šla oznámit jeho pohřešování. Ještě týž den se do PČR dozvěděla, že je D. mrtvý. Naposledy spolu byli v kontaktu kolem půlnoci, když si posílali SMS zprávy, v té době měl být na benzínové čerpací stanici na Floře, kde obvykle stával. Dále ve shodě se svědkyní S. popsala věci, které měl poškozený u sebe v době, kdy odjížděl do práce. Svědkyně se jako poškozená k trestnímu stíhání s žádným nárokem nepřipojila.

Tyto výpovědi v pasáži o přibližném výdělku všech tří poškozených v kritickou dobu soud doplnil i úředním záznamem na čl. 3379 podložený příslušnými přílohami a z těchto důkazů vyplývá, že poškozený P. S. mohl bez tržby za jízdu s pachatelem utržit celkem 2 024 Kč, M. P. cca 500 Kč a D. C. bez jízdy s pachatelem cca 1 335 Kč. Jelikož matka poškozeného D. C. (stejně jako manželka dalšího poškozeného) uvedla, že D. C. si vždy z domova bral 2 000 Kč, které ukládal zvlášť, aby měl peníze případně na vrácení na 5 000 Kč a jelikož se při pitvě v levé přední kapse jeho kalhot našla suma 1 600 Kč, lze dovodit, že obžalovaný tomuto poškozenému odcizil sumu cca 1 700 Kč. Stejně tak je z výpovědi svědkyně V. P. zřejmé, že pachatel jejímu muži po vraždě mohl vzít víc, než jen 500,- Kč. Jak vyplývá z ohledání míst činu, tj. jak nálezu mrtvých těl, tak vozidel zavražděných taxikářů, obžalovaný – viz i úřední záznam o vyhodnocení odcizených věcí ze dne 14.5.2014 - odcizil poškozenému S. občanský průkaz, řidičský průkaz, CP, mobilní telefon Nokia, černou peněženku s hnědým pruhem, finanční hotovost, klíče od vozidla, tablet Samsung, který byl nalezen při pátrací akci po věcech poškozeného dne 31.1.2014 v oblasti Jílová u Prahy a dále tablet Huawei, který byl rovněž při pátrací akci v oblasti Jílového nalezen dne a dále při té samé pátrací akci byla nalezena navigace Tomton, nabíjecí kabel zn. Huawei a univerzální plastový držák na mobilní telefon. Poškozenému P. odcizil obžalovaný občanský průkaz, řidičský průkaz, ZTP, od vozidla Škoda Superb OTP, od přívěsného vozíku, průkazku pojišťovny, úvěrovou kartu Home Credit, mobilní telefon Nokia, tmavohnědou až černou rozkládací peněženku, finanční hotovost, klíče od vozu Škoda Superb a svazek klíčů od domu, černou peněženku s obsahem: průkaz ZTP, průkaz na plicní ambulanci na jméno P., kartu městské knihovny, průkaz uchazeče o zaměstnání, průkaz způsobilosti řidiče taxi, stvrzenku o zaplacení dálniční známky, kartičky Penny market a osobní písemnosti a tato peněženka byla zajištěna u obžalovaného dne 11.4.2014, kdy obžalovaný tvrdil, že ji údajně našel. Poškozenému D. C. byly odcizeny OP, řidičský průkaz, OTP, průkazka VZP, karta zubního lékaře, karta sázkaře

Chance, platební karta Mastercard, pánská kabelka přes rameno, peněženka tmavé barvy s kapsičkou na drobné, finanční hotovost, přičemž z ohledání místa činu na čl. 2927 vyplývá, že ve voze poškozeného zůstaly dva mobilní telefony zn. Samsung a LG a tablet Prestigo, který dokonce byl uložen v palubní přihrádce.

Tuto poslední okolnost soud zmiňuje proto, že hrála významnou roli při hodnocení odposlechů P. V. z věznice, jak bylo shora i bude níže uvedeno.

Nejvýznamnějšími důkazy, které soud hodnotil rovněž v souvislosti s pořízenými odposlechy i tvrzením obžalovaného o nález peněženky poškozeného P., jsou odborná vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví fyzikální chemie a balistiky a v oboru pachové identifikace. Dle odborného vyjádření z oboru pachové identifikace je zřejmé, že pachová stopa obžalovaného byla zjištěna ve všech třech vozidlech poškozených a dále na vnějších klikách předních dveří vozidla poškozeného P. a na těle poškozeného S. a na nábojnicích zajištěných ve vozidle poškozeného S. a P..

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky odvětví fyzikální chemie a balistiky a výpovědi zpracovatelky tohoto vyjádření jednoznačně vyplývá, že na rukou poškozeného S. a ve vozidle jím užívaném byly zjištěny povýstřelové zplodiny, a to v případě stopy č. 62 (zajištěné z pravé boční stěny opěrky hlavy sedadla řidiče) jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny, z ostatních stop toliko částice charakteristické pro povýstřelové zplodiny. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistka, odvětví fyzikální chemie bylo zjištěno, že na stěrech z obličejů a rukou poškozených P. a C. a dále na stěru z opěrky hlavy LP sedadla vozidla Renault Megane byly nalezeny částice charakteristické pro povýstřelové zplodiny, které svou morfologií a chemickým složením vykazovaly druhovou shodu s částicemi nalezenými na výtěru z nábojnice. Ojedinelé charakteristické povýstřelové zplodiny byly nalezeny i na stěrech z kalhot obviněného a to na jejich pravé zadní kapse - i na její vnitřní straně, v nichž však na rozdíl od těl poškozených a opěrky hlavy absentoval vápník.

K tomu zpracovatelka odborného vyjádření v hlavním líčení vysvětlila, že složení Pb, Ba a Ca je vzácné, rozhodně nejde o složení, které se vyskytuje ve služebních zbraních policie (jak argumentoval obžalovaný), k čemuž soud dodává, že k případnému přenosu těchto stop z případného kontaktu obžalovaného s některým z policistů, kteří ho vyslýchali, dojít nemohlo. Jak bylo totiž již shora podrobně vysvětleno, bez ohledu na fakt, který vyplývá ze soudem doplněného důkazu o chemickém složení zplodin služebních zbraní (Pb, Sb, Ba) *je totiž otázkou, jak by k přenosu mohlo dojít, když povýstřelové zplodiny byly nalezeny na více místech oděvu obžalovaného a to i ve vnitřní kapse. To by znamenalo, že obžalovaný by před tím než odevzdal svůj oděv k analýze musel být na místech, kde policisté střílí, nikoli na služebně, kde před jeho příchodem od rána uchopila do ruky kliku řada policistů i civilních osob.*

Jelikož z původního odborného vyjádření vyplývá, že náboje zajištěné z tr. činu v bodě 1) a z tr. činů v bodě 2 a 3) jsou odlišné, soud nechal doplnit odborné vyjádření i odpověď č. 4, z níž vyplývá, že z jedné zbraně mohou být vystřeleny různé náboje, které mají odlišnou složku v zápalce. Jev, kdy po nějaký čas existuje promísením částic GSR po sobě vystřelených nábojů, je zcela běžný a nazývá se „historie střelby a zbraně“. Z hlediska balistiky byly všechny případy vražd provázeny identifikováním střílející zbraně, tj. ve všech případech byla použita identická pistole, byť pokaždé s jiným střelivem.

Poslední tvrzení vyplývá z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví balistiky, v němž v přípravném řízení bylo bezpečně zjištěno, že v případě poškozeného S. jsou všechny čtyři nábojnice a pět zajištěných střel (4x pitva, 1x zástřel do pravých předních dveří) ráže

6,35 Browning výrobce Sellier & Bellot starší provenience, přičemž stopy nalezené na nábojnicích odpovídají samonabíjecí pistoli ráže 6,35 Browning, obvykle řazených do kategorie B zák. o střelných zbraních a střelivu, s vyhazováním vystřelené nábojnice vrcholem zápalníku (např. typ Duo Dušek, Mars Kohout, případě se může jednat o typ pistole FN 1906/Baby s upraveným nebo "opraveným" zápalníkem - zápalníkovým otvorem, nebo může jít o napodobeninu takových zbraní). Odborným zkoumáním nebylo možné u zástřelů do těla poškozeného určit pozici střelce či poškozeného, v případě postřelu na tváři poškozeného, kdy pravděpodobně se jedná o střelu zajištěnou ve výplni PP dveří vozidla (stopa č. 81), by poškozený musel mít hlavu nad podlahou vozidla (vzdálenost střelby max. 1,5 m a výškový rozdíl 0,4 m). Následně vypracovaným odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví balistika, u případů poškozených P. (2x střela a 1x nábojnice) a C. (1x střela a 2x nábojnice) bylo postaveno na jisto, že ve všech třech případech byla užitá stejná zbraň, která podle stop na střelách by mohla mít poškozené ústí hlavně, nebo by na ní mohl být nainstalován tlumič hluku výstřelu. Porovnáním v Ústřední sbírce balistických stop nebylo zjištěno, že by s uvedenou zbraní byly spáchány další trestné činy.

K výše uvedenému nutno dodat, že z odposlechů a jejich vyhodnocení je zřejmé, že obžalovaný, resp. jeho bratr P. se ve vztahu k podezření vlastní osoby nebo svého příbuzného zabývají skutečností, že policie zbraň vraha nenalezla a zejména z těchto odposlechů vyplývá, že obžalovaný se policii nejdříve snažil zamlčet, že malou – kabelkovou - zbraň, a to nikoliv poplašnou pistoli, v minulosti vlastnil. V této souvislosti, neboť obžalovaný i během hlavního líčení některé z odposlechů vysvětloval poznatky z médií, je třeba vyzdvihnout fakt, že sice z příkazu k první domovní prohlídce i dalších příkazů jiných částí spisu, s nimiž se mohl obžalovaný seznámit a i z médií vyplývá, že bylo střeleno ráží 6,35 mm, ovšem nikdy nebyl zmiňován typ, tedy i velikost zbraně. Přitom typ zbraně, z níž pachatel střílel, tj. malé zbraně, vyplývá i z odborného vyjádření, které soud dal dopracovat dalším vyjádřením z oboru balistiky, i fotografiemi zmíněných zbraní, z čehož vyplývá, že náboje ráže 6,35 mm lze vystřelit i z větších i z ještě menší zbraně. Není tedy zřejmé, odkud obžalovaný nebo jeho bratr mohli vědět konkrétně, jak z velké zbraně se střílelo, resp. toto předpokládat. Odvolání na časopis Krimi neuspěje, soud opatřil k důkazu i tento časopis a nic podobného z příslušného článku o vraždě taxikářů nevyplývá. Stejně tak nebylo v médiích nikdy publikováno to, co vyplývá z ohledání místa činu v případě vraždy poškozeného D. C., a sice, že v palubní přihrádce byl nalezen tablet a ve vozidle dva mobilní telefony, o čemž ovšem věděl P. V., jak vyplývá z výpovědi svědka G..

Pokud jde o případnou spoluúčasť P. V. na některém ze spáchaných tr. činů, pak v této souvislosti nutno poznamenat, že i pokud by bylo možno o jeho spoluúčasti na některém z trestných činů uvažovat, pak pachové stopy zajištěné ve všech třech případech vraždy v kombinaci se zjištěnými povýstřelovými zplodinami a v kombinaci s jednoznačným zjištěním, že ve všech třech případech se střílelo ze stejné zbraně (která byla poškozena), včetně zajištění peněženky pošk. P., obžalovaného D. V. jednoznačně usvědčují. *K údajnému nálezu peněženky* poškozeného P. nutno dodat, že pokud by jí obžalovaný měl nalézt, pak by bylo s podivem, že by skutečný pachatel mrtvého poškozeného P. na místě vraždy zanechal, ukradl by z peněženky tržbu a OP a pak peněženku nepohodil poblíž mrtvého těla, nýbrž ji dovezl do Prahy, kde by v ulici Salmovská odstavil vůz poškozeného a s peněženkou s již bezvýznamným obsahem odešel na jiné místo v centru Prahy a zde ji vyhodil. Takové chování pachatele by bylo zcela nelogické, lze předpokládat, že po odcizení OP a peněz z peněženky by ji pachatel buďto odhodil ve voze, anebo ještě na místě činu.

Duševní schopnosti obžalovaného v době všech tr. činů zkoumali znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, ze závěru jejich písemného posudku vyplývá, že obžalovaný netrpí a v předmětné době netrpěl žádnou duševní poruchou chorobného charakteru. Byla u něj diagnostikována trvalá a léčebně neovlivnitelná vada osobnosti - dissociální porucha osobnosti, která se projevuje nepříznivými povahovými vlastnostmi. Dissociální porucha podle znalce neměla žádný vliv na jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti. Není ani nebyl závislý na alkoholu, je a byl schopen zdržet se jeho požívání a kontrolovat jeho průběh. V předmětné době byl závislý na opiátech (Subutexu), znal jejich účinky na svoji osobu. Intoxikace Subutexem ani závislost na něm neměly forenzně významný vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti ve vztahu k projednávané věci. Dále zneužíval Pervitin a Rivotril, jejich požití však nemělo forenzní význam na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Podle znalce psychiatra je schopen plnohodnotné účasti na trestní řízení a je schopen chápat jeho smysl. Znalec u něj nenavrhuje uložení ochranného protitoxikomanického léčení. Nebyl u něj zjištěn úplný výpadek paměti na inkriminovanou dobu z 10. 4. na 11. 4. 2014, v důsledku intoxikace Rivotrilem však mohl mít výpadky paměti, v důsledku kterých nedokázal a nedokáže přesně a v časové posloupnosti popsat své jednání v předmětné době, kdy tato porucha rozhodně nemohla mít vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Znalec dále uvádí, že pokud se stíhané trestné činnosti dopustil, tak si na své jednání pamatuje a pouze je účelově popírá. Z psychologické části posudku vyplývá, že D. V. je osobnostně nevyvážený, vnitřně méně stabilní, dissociální. V zátěžových situacích lze očekávat impulzivní a neuvážené jednání, jež pod vlivem alkoholu a návykových látek bude zřetelnější, jeho projev může být i agresivní. Nemá dostatečně rozvinutý interiorizovaný systém všeobecně uznávaných norem. Je pro něho příznačná lehkomyšlnost, neodpovědnost, nedomýšlení důsledků svého jednání, bezohlednost a nezdrženlivost. Úroveň mentálních schopností odpovídá normě, inteligenčně je nadprůměrný, není zvýšeně sugestibilní. Prognóza resocializace je u něj stanovena jako podprůměrná. Jeho obecná věrohodnost je snížena v důsledku poruchy osobnosti a konzumací drog, lze očekávat účelové zkreslování skutečnosti - lhaní jako trvalejší rys osobnosti. Z pohledu kognitivních funkcí je schopnost správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události na dobré úrovni. Ve vztahu k motivaci znalec uvádí, že byla s největší pravděpodobností dána souběhem jeho životního stylu a osobních preferencí, a dále pak v důsledku dissociální poruchy osobnosti.

Tyto závěry dotyční znalci u hlavního líčení potvrdili, zejména znalec MUDr. Procházka potvrdil, proč obžalovaný nemohl požití naráz takové množství léku rivotril, jak uváděl během vyšetřování a zejména nově u hlavního líčení. Toto tvrzení, jak již vpředu uvedeno, vyvrátili také svědek St. i členové přivolané hlídky policie. Pokud jde o nově tvrzené požití 10 ks léku rivotril nad rámec již údajně tři dny konzumovaného zmíněného léku po 15 ks tablet, tak znalec i na základě otázek, které v dané souvislosti obžalovanému položil, jeho tvrzení vyvrátil. K tomu je nutno připomenout, že obžalovaný „trpí absolutní ztrátou paměti“ na události údajně teprve od chvíle, kdy byl hlídkou u zdi TJ Bohemians propuštěn, což je rovněž dle znalce vyloučeno.

Svědék MUDr. Ladislav Procházka v průběhu hlavního líčení rovněž vysvětlil, proč nelze věřit údajům obžalovaného z hlavního líčení o tom, že si po tři dny před nocí z 10. na 11. 4. kromě jiných drog vzal asi 15 rivotrilů denně, které míchal s pervitinem a subutexem, přičemž v noci krátce před zadržením svědkem St. si vzal dalších 8 – 10 ks rivotrilů. K tomu znalec uvedl, že tomuto údajům nevěří, obžalovaný při vyšetření nikdy nehovořil o tom, že by požil takovou dávku, při prvním a druhém vyšetření říkal, že v předmětném období od ledna do začátku května rivotril nezneužíval a v doplňujícím výslechu uvedl, že rivotril 30. 4. zneužil,

ale rozhodně ne v takové dávce (str. 18 doplňku posudku). Taková informace je nyní pro znalce nová.

Ve výpovědi před soudem zmíněný znalec podrobně vysvětlil, proč nynější údaje obžalovaného nelze akceptovat, k čemuž soud dodává, že nevěrohodně působí i výpověď obžalovaného o tom, že prakticky do své kontroly v areálu TJ Bohemians si téměř veškeré události dne 10.4. i události z dobu předchozí pamatuje, po odchodu z areálu TJ Bohemians si nevzpomíná prakticky na nic. Ani tuto možnost znalec v hlavním líčení nepřipustil. Znalec v dané souvislosti m.j. vysvětlil, že účinek rivotrilu je podobný jako účinek alkoholu a k dotazu, zda je možné, že by si někdo nepamatoval tr. čin takové závažnosti, pro jaký je obžalovaný stíhán, znalec odpověděl, že nepřepokládá, že by si člověk v takové situaci nepamatoval natolik stresující podnět, nedovede si představit, že by ho z paměti vytěsnil. K dotazu, zda by obžalovaný při množství zkonsumovaného rivotrilu, tj. 10 tablet najednou, jak uváděl v hlavním líčení, byl schopen řídit dopravní prostředek, odpověděl znalec, že poprvé obžalovaný tvrdil, že rivotril v dané době vůbec neuznežoval, poté znalci řekl, že si vzal dvě tabletky 2mg. Pokud jde o tabletky o váze 2mg, jak obžalovaný znalci u hlavního líčení potvrdil, pak podle znalce jde opravdu o vysokou dávku, kterou člověk závislý na rivotrilu jistě může brát. U obžalovaného však tuto závislost znalec nezjistil, a proto pokud by si vzal 30 mg rivotrilu, nebyl by ale schopen ani přelézt zídku a podobné činnosti, protože by byl v bezvědomí, z něhož by ho možná vytáhl pervitin. Na dotaz, zda by v kombinaci s pervitinem byl schopen činnosti jako přelézat zídku apod., odpověděl znalec, že ne, protože obžalovaný není závislý na pervitinu, tudíž při požití 30mg rivotrilu by nebyl schopen takové pohybové aktivity, nebyl by schopen zaměřené a koordinované pohybové aktivity. K dotazu ovlivnění obžalovaného rivotrilem za situace, kdy byl později přistižen při krádeži v Bille a žádné vysoké ovlivnění na něm nebylo pozorováno, znalec uvedl, že i z toho důvodu nelze věřit tvrzení obžalovaného o požití tak vysoké dávky rivotrilu, znalec by potřeboval vědět, jakou dávku rivotrilu obžalovaný před třemi dny před zadržením užíval, načež k dotazu předsedkyně senátu, jak zneužíval rivotril před třemi dny, odpověděl obžalovaný, že nijak. Na to znalec odpověděl, že potom není možné, aby byl tak vysoce intoxikován během noci ze dne 10.4. na 11.4. a poté „normálně“ komunikoval při zadržení v obchodním domě Billa.

K doplňujícímu dotazu obžalovaného MUDr. Procházka uváděl, že informace o tom, že by si obžalovaný u zídky aplikoval pervitin nitrožilně, je neakceptovatelná, obžalovaný nebyl závislý na rivotrilu a s udávanou tak vysokou dávkou rivotrilu by si nedokázal nitrožilně aplikovat pervitin. Spíše by dokázal přelézt zeď, než si pervitin aplikovat nitrožilně, bylo by to na něm výrazně vidět a měl by nekoordinované pohyby. K tomu soud dodává, že kromě výpovědi svědka St. a členů policejní hlídky, kteří na obžalovaném žádné známky takového vysokého ovlivnění drogou nezpozorovali, bylo zjištěno ze zajištěného oblečení obžalovaného, že je na něm krev, k čemuž obžalovaný v hlavním líčení vysvětlil, že je to krev právě po nitrožilní aplikaci pervitinu. I z těchto okolností vyplývá, že nynější tvrzení obžalovaného o tak vysoké intoxikaci zejména lékem rivotril je nevěrohodné a účelové.

K dalším dotazům obžalovaného v souvislosti s užíváním rivotrilu znalec MUDr. Procházka uvedl, že pokud si špatný řidič vezme 10 tablet rivotrilu, není schopen řízení, neboť upadne do kómatu. K dotazu soudkyně, zda byl ve stavu, v němž se nalézal podle popisu svědka St. a členů hlídky policie, byl schopen řídit auto, odpověděl znalec kladně.

Pokud jde o možnost resocializace obžalovaného znalec psycholog Dr. Vymětal potvrdil závěry svého písemného posudku a k možnosti resocializace obžalovaného doplnil, že tato je prakticky zanedbatelná, na stupnici od 1 do 10 (10 je nejpříznivější), by ji hodnotil číslem 2.

Ačkoliv již z ohledání místa činu byla zřejmá příčina smrti všech tří poškozených, byla jejich těla pochopitelně podrobena pitvě, přičemž z pitvy poškozeného S. bylo zjištěno, že utrpěl čtyři střelná poranění hlavy, kdy jeden vstřel se nacházel v temenní krajině vpravo, druhý vstřel se nacházel v levé spánkové krajině, třetí vstřel se nacházel na horním víčku levého oka, čtvrtý vstřel se nacházel vlevo na tváři, těsně nad úhlem dolní čelisti. Na hlavě měl poškozený ještě pátý vstřel vlevo na tváři před ušním boltcem, od kterého probíhal střelný kanál pouze podkožím a kůží - postřel směrem dolů k bradě vlevo. Dále u poškozeného bylo zjištěno krvácení pod omozečnice, do mozkových komor a pod tvrdou plenu a úrazový otok mozku. Dle znalce všechna poranění poškozeného vznikla průnikem projektilů, pravděpodobně ráže 6,35 mm, vystřelených z krátké palné zbraně, hlavou, kdy poloha těla se u něj, případně střelce, musela v průběhu střelby nejméně třikrát výrazně změnit (dva střelné kanály probíhají zezadu dopředu hlavy, dva zepředu dozadu hlavy a jeden probíhá z levé strany na pravou stranu hlavy). Na těle poškozeného nebyla zjištěna poranění, která by svědčila pro aktivní obranu před napadením jinou osobou. Střelná poranění hlavy vedla ke smrti poškozeného, kdy její bezprostřední příčinou bylo pohmoždění mozku při střelných poraněních hlavy. Znalec stanovil dobu smrti P. S. na pozdní večerní hodiny dne 30. 1. 2014, případně v průběhu noci z 30. na 31. 1. 2014. Smrti poškozeného nebylo možné zabránit žádným způsobem, smrt nastala bezprostředně po vzniku střelných poranění mozku. V krvi poškozeného nebyla zjištěna přítomnost alkoholu, ani jiných těkavých látek, v moči nebyla zjištěna přítomnost extraktivních toxických látek ani jejich metabolitů.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství + toxikologie, bylo zjištěno, že poškozený M. P. utrpěl střelnou ránu krku - zástřel se vstřelem pod pravým uchem v úrovni horního konce svalu kývače, střelný kanál pronikal od místa vstřelu do podkoží levé šíjové krajiny, v průběhu střelného kanálu byla kromě svalů a měkkých tkání zcela přehmožděna krční mícha, kdy toto přehmoždění bylo bezprostřední příčinou smrti poškozeného, po jehož vzniku již nebylo možné smrti zabránit. Směr střelného kanálu byl zprava doleva, mírně šikmo shora dolů a mírně zepředu dozadu. V blízkosti vstřelu byl na dolním okraji pravého ušního boltce ostřel a to asi o 1 cm výše a 0,5 cm směrem dozadu. Další střelnou ránu měl na hlavě - zástřel, se vstřelem v krajině spánkově týlní s průběhem střelného kanálu zprava zezadu nepatrně šikmo shora k týlní kosti, u níž prudce změnil směr a pokračoval strmě zprava shora dolů doleva a současně mírně dopředu až do oblasti pravostranných příčných výběžků 3. a 4. krčního obratle, na nichž byly zjištěny tříštivé zlomeniny s krevním výronem v okolí, tato střelná rána by ke smrti sama o sobě nevedla. Obě dvě střelné rány vznikly zaživa, krátce před smrtí. Podle znaleckých závěrů mohl poškozený v době střelby sedět ve vozidle. Dále byl u poškozeného zjištěn otok mozku a mozkového kmene, se spánkovými a týlními tlakovými kužely a otok plic. Dále u poškozeného byly zjištěny krevní výrony, vzniklé zaživa, kratší dobu před smrtí, a to tenký přerušovaný v měkkých plenách mozku na horní ploše a na spodině levého čelního laloku mozku, dva podkožní na vnitřní ploše střední třetiny pravé paže a přerušovaný krevní výron na zadní a vnitřní ploše dolní třetiny pravé paže, místy s velmi povrchními oděrkami kůže nad výronem a se skupinkami nakupených, povrchněji zasahujících tečkovitých krevních výronů. Na pravé paži byly dále zjištěny dva starší krevní výrony. Na těle poškozeného nebyly nalezeny poranění, která by měla charakter stop obrany po útoku. Ke smrti poškozeného došlo mezi 23 hodinou 10. 4. 2014 až 2-3 hodinou 11. 4. 2016. Toxikologickým vyšetřením bylo v krvi poškozeného zjištěno 1,69 promile alkoholu - střední opilost.

Znaleckým zkoumáním těla poškozeného D. C. bylo zjištěna střelná rána hlavy a krku - zástřel, kdy vstřel byl na obličej vpravo v úrovni nad úhlem dolní čelisti, střelný kanál

pronikal od místa vstřelu zprava doleva a mírně zdola nahoru a zepředu dozadu, v páteřním kanálu pak směrem vzhůru do oblasti mozkového kmene. V souvislosti se střelnou ránou byl zjištěn otok mozku a mozkového kmene, se spánkovými a týlními tlakovými kužely a mírný otok plic. Podle znaleckých závěrů vznikla střelná rána poškozeného zaživa, krátce před smrtí. Podle znaleckých závěrů mohl poškozený v době střelby sedět ve vozidle. Na těle poškozeného nebyly nalezeny poranění, která by měla charakter stop obrany po útoku. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo přehmoždění krční míchy, po jehož vzniku již nebylo možné smrti, ke které došlo mezi 01:00 hod. a 06:00 hod. dne 11. 4. 2014, zabránit. Toxikologickým vyšetřením nebyly u poškozeného zjištěny žádné toxikologicky významné látky.

Na žádost obhajoby před soudem vyslechnutí znalci, kteří pitvy prováděli, tyto závěry potvrdili a z jejich výpovědi nic dalšího podstatného pro rozhodnutí soudu nevyplývá, s výjimkou výpovědi znalce toxikologa Ing. Zikmunda, který k otázkám obhájce zaměřeným na zdůraznění hladiny alkoholu zjištěné v krvi M. P. mimo jiné uvedl, že zjištěná hladina alkoholu na jednu stranu nedovolovala bezpečné ovládání osobního vozidla, na druhou stranu ovšem to současně znamená, že pokud měl poškozený snížený postřeh při řízení motorového vozidla, stejně tak mohl mít snížený postřeh při eventuální obraně před napadením vraha, tedy jeho možnost se bránit byla snížena. Tomu, jak již řečeno, koresponduje i skutečnosti, že na těle tohoto poškozeného nebyly nalezeny známky obrany po útoku.

Domovní prohlídka provedená v bydlišti obžalovaného, tj. v bytě jeho matky, s výjimkou nalezeného zápisníku, jehož význam soud nepřeceňoval, významný byl ale pro práci znalce z oboru psychiatrie, nepřinesla žádné pro rozhodnutí o vině či nevině obžalovaného podstatné důkazy.

Lustrací v příslušných evidencích (čl. 690 a násl.) bylo zjištěno, že D. V. není a nebyl držitelem zbraně ani zbrojního průkazu a ani řidičského průkazu, ač byl při řízení motorového vozidla Škoda 105 RZ xxx, jenž je evidována na jeho bratra M. V., kontrolován dne 10. 12. 2005 na křižovatce Bulhar a 12. 12. 2005 patrně na Vinohradské ulici (uložena bloková pokuta 1.000,- Kč). Z uvedeného je tedy evidentní, že řízení motorových vozidel ovládá.

Z listinných důkazů a výpovědi obžalovaného včetně jeho deníku vyplývá, že obžalovaný má vztah jak k Jesenicí, kde byl opakovaně, a kde byl zadržen při krádeži v prodejně Albert dne 26.2.2014, tak i s místy, kde byla odstavena vozidla poškozených (kde nakupoval drogy od L. Š., bylo zde křoví, kde si schovával drogy, i kde si je aplikoval).

Pomocí kamerových záznamů, výstupů z uskutečněného telekomunikačního provozu jednotlivých mobilních zařízení poškozených a z navigací jimi užívanými zrekonstruován a posléze i analyzován podrobný časový snímek jak jejich pohybu, tak pohybu D. V.. Ze získaných informací tak lze učinit závěr, že pachatelem stíhaných skutků byl s největší pravděpodobností jejich poslední zákazník, přičemž D. V. se vždy pohyboval v místě, kde se nacházela v inkriminovanou dobu i vozidla všech tří poškozených.

Znaleckým zkoumáním z oboru kybernetiky a odvětví výpočetní technika a výsledkem dotyčného znalece před soudem bylo zjištěno, že navigace poškozeného S. byla zapnuta až do doby těsně před odstavením vozidla v Lužické ulici. V historii zadaných adres je v navigaci jako poslední zadaná i adresa Jílové u Prahy. Zkoumání byly rovněž podrobeny oba odcizené tablety. Stejněmu znaleckému zkoumání byla podrobena i navigace z vozidla poš. P.. Po jejím zapnutí byl zobrazen poslední zadaný cíl, kterým byla adresa Praha - Zbraslav ul. K Peluňku. Jako poslední polohu před svým vypnutím navigace poš. P. ukazuje Salmovskou ulici.

Z odposlechu rozhovoru P. V. z věznice, v němž se obává zajištění povýstřelových stop na oblečení a se spoluvězněm uvažují o případné obhajobě o přenosu povýstřelových zplodin ze zbraně ostrahy věznice, je zřejmé, že jde o stejný princip obhajoby jak ho svými otázkami na zpracovatelku odborného vyjádření z oboru chemie Mgr. V. S. naznačoval obhájce obžalovaného v průběhu hlavního líčení. Z výpovědi této svědkyně nad rámec zpracovaného odborného vyjádření a již shora uvedeného vyplývá, že chemické složení Pb/Ba + Ca je pro nyní používané zbraně poněkud atypické a tyto částice, které označuje jako částice GSR, jsou sice charakteristické, ovšem mohou pocházet i z jiného zdroje než ze spálené zápalkové složky a to např. manipulací autobaterií, či brzdovými destičkami, anebo pyrotechnikou. K tomu byl následně obžalovaný vyslechnut a uvedl, že tyto případy u něj v kritickou dobu nepřicházejí v úvahu. Dále svědkyně uvedla, že pokud v odborném vyjádření ze stěrů na kapsách kalhot obžalovaného byly zjištěny charakteristické částice Pb/Ba, přičemž na výtěru z nábojnice Pb/Ba/Ca, lze usuzovat, že chemické částice po výstřelu nebyly zachovány v plném složení, při letu může dojít k odštěpení například vápníku. Pokud jde o chybějící složku vápníku, tak jednak může odpadnout při výstřelu, může ovšem dojít i k jeho setření nějakým otěrem. Složení Ba/Ca se nevyskytuje často, častější je složení Pb/Ba/Sb, vápník není běžnou složkou.

Výpovědi zpracovatelů odborných vyjádření, kteří vyhodnocovali pachové stopy, tj. svědků **J. B.** a **J. G.** bylo jednak objasněno, proč J. G., který přímo ve věznici snímal pachové stopy obžalovaného, nevyplňoval stejnou formou formulář jako jeho kolegové, k tomu soud doplnil metodický pokyn č. 9 ředitele Ředitelství pořádkové služby policejního prezidia ČR. Z jeho obsahu zjistil, že J. G. při své práci žádné ustanovení tohoto pokynu neporušil. Z otázek položených obhájcem svědkům vyplývalo, že obhájce metodu identifikace pachových stop jako důkaz zcela odmítá, na rozdíl například od stejného typu důkazů v podobě zajištěných daktyloskopických stop. K tomu nutno uvést, že důkazy v podobě shody pachových stop, které jsou zajištěny v takovém množství a na takovém místě, na kterém by se osoba v obvyklém případě nemohla vyskytovat, jsou sice důkazem o přítomnosti osoby na daném místě nepřímým, ovšem v kombinaci s ostatními důkazy důkazem nezpochybnitelným.

K výše uvedené námitce obhájce, který metodu pachové identifikace zcela odmítá, je třeba připomenout, že kromě důkazů v podobě shody pachových stop odebraných na místě všech tří vražd a porovnaných s kontrolními pachovými stopami obžalovaného V., kromě závěrů odborného vyjádření z oboru balistiky, že ve všech třech případech vražd bylo střeleno ze stejné zbraně, která buďto na ústí měla defekt, anebo byla opatřena tlumičem a kromě toho, že na oblečení obžalovaného, které k analýze odevzdal 13.4.2014, byly zajištěny povýstřelové zplodiny i kromě nevěrohodných a objektivními důkazy vyvrácených údajů, které obžalovaný v průběhu hlavního líčení k vysvětlení celé věci podal a které činí jeho výpověď nevěrohodnou a účelovou, a kromě nálezu peněženky poškozeného M. P. v době tr. činnosti u obžalovaného, tuto kombinaci usvědčujících důkazů včetně výpovědí vězňů z věznice Plzeň a Praha Pankrác, kteří popsali svoje rozhovory s P. a D. V., z nichž vyplývá, že zejména P. V. znal podrobnosti z vraždy D. C., o kterých nikdy media neinformovala a nemohl se je dozvědět ani jeho bratr vyplývají z nich i další pro posouzení viny či nevinu obžalovaného závažné skutečnosti, obžalovaného usvědčují i odposlechy z věznice Bory a Pakrác. Navíc, pokud jde o motivaci trestné činnosti, stejný motiv spojuje všechny tři vraždy, bylo zjištěno a to i z výpovědi obžalovaného, že si nikdy předtím nebral taxi, aby ho dopravil na nějaké místo, což vyplývá i z odposlechů pořázených ve výkonu trestu, tedy jediným možným motivem, který potvrzuje zjištění, kolik přibližně peněz pachatel poškozeným taxikářům odcizil, je motiv majetkový, v případě obžalovaného možnost získat peníze na drogy. Promyšleností všech tří zločinů a předchozí přípravě nasvědčuje fakt, že obžalovaný do taxíků nastupoval ozbrojen. Úmysl obžalovaného jak poškozené usmrtit proto, aby získal majetkový prospěch,

tedy zastřelit je a poté oloupit, nasvědčuje fakt, že na tělech poškozených nebyly zjištěny pitvou žádné stopy, tedy známky zápasu ani obranná zranění. Nadto nelze pominout další fakt, který vraždy spojuje a souvisí s osobou obžalovaného, to je skutečnost, že pachatel vozy odstavil vždy na stejném místě, tj. dvakrát v ul. Lužická a jednou poblíž v ul. Salmovská, tj. v místech, k nimž měl obžalovaný vztah.

Pokud jde o důkazy v podobě tzv. zájmových odposlechlů, soud již při nařizování hlavního líčení zjistil nesrovnalost v přepisu odposlechlů se zvukovými záznamy pořizovanými ve věznici Plzeň. Proto nechal znovu pro potřeby hlavního líčení přepsat na DVD veškeré zvukové záznamy tak, aby byly v souladu s přepisem odposlechlů uváděných ve svazku č. 5. Z těchto odposlechlů pak nechal na zvláštní DVD stočit především tzv. zájmové odposlechy, toto DVD předal obhájci. Obhájci zároveň omylem nepředal i kompletní pro potřeby soudu stočené DVD obsahující nahrávky z plzeňské věznice, které odpovídají přepisům ve svazku 5 (toto DVD předáno obhájci teprve po výsledku svědkyně mgr. B., která na DVD soud upozornila). Pozdější argumentaci obhájce o tom, že ovšem toto DVD nebylo součástí spisu před seznámením s výsledky vyšetřování, a proto je nutno věc vrátit do přípravného řízení, podle například dle obhájce na to pamatujícího rozhodnutí NS ČR R 15/91, nutno oponovat tím, že toto rozhodnutí na tento případ vůbec nedopadá, důvod k vrácení věci k doplnění vyšetřování v tomto stadiu tr. řízení je vyloučen, nehledě na to, že při skončení vyšetřování disponoval obhájce, obžalovaný i státní zástupce zcela identickými důkazy. Nadto, jak i vyplývá z nově pořizovaného kompletního DVD i jeho výběru, mezi nyní „navíc“ na DVD přenesenými odposlechy v podstatě žádné zájmové odposlechy nefigurují. Pokud jde o veškeré ve věznicích pořizené „zájmové“ odposlechy, je možno je rozdělit na odposlechy vztahující se k peněžence poškozeného P., odposlechy vztahující se k TJ Bohemians, Lužické a Štěpánské, odposlechy vztahující se ke zbrani pachatele, odposlechy vztahující se k autům poškozených, k postoji obžalovaného k vraždě a drogám, odposlechy vztahující se k deníku, odposlechy vztahující se k pobytu obžalovaného v Jesenici/Jílové, odposlechy vztahující se k oblečení obžalovaného a odposlechy vztahující se k L. Š. :

a) Peněženka poškozeného P.:

Jde o odposlechy z věznice Brno ze dne **17.3.2015, 23.3.2015, 24., 29. až do 28. 2015** :

Z odposlechu věznice Plzeň (přepis str. 24, svazek 5), který doslovně odpovídá zvukovému záznamu, tj. odposlechu ze dne 27.8.2015, m.j. vyplývá, že obžalovaný sděluje spoluvězni „..... no a já jsem měl doklady toho M. P. a D. C., to sedí, protože já mám v hlavě, že jsem měl toho M. P., že tam byly doklady, **on je šedivej, víš, že si pamatuju tu šedivou fotku, tady má peněženku, hop? a občanka nebo co to bylo, tam byla fotka toho šedivýho, takže asi těch dvou posledních.....**“ Byť z odposlechu obžalovaného se spoluvězni vyplývá, že obžalovaný vždy neguje možnost, že by úmyslně poškozené zastřelil, z této části odposlechu je významné tvrzení o tom, že si pamatuje, že M. P. byl šedivý podle fotografie na osobním dokladu. Přitom po zadržení obžalovaného, který odevzdal peněženku poškozeného M. P. vyplývá, že v této se žádný osobní doklad, na níž by byla fotografie poškozeného nenalézá, fotografie M. P. nebyla otištěna ani v časopise Krimi (tam fotografie poškozeného S.), proto obžalovaný nemohl ze žádného materiálu vědět, jakou barvu vlasů poškozený měl. Z odposlechu (přepis svazek 5 str. 184) ze dne 11.2.2016 vyplývá, že obžalovaný: „tak jsem si myslel, že z té peněženky mám na sobě střílný prach“. Otázkou je, jak obžalovaný, který jinak i před spoluvězni popíral účast na vraždách, se mohl domnívat, že má na sobě střílný prach z tr. činnosti, pokud by nešlo o peněženku zavražděné osoby, anebo pokud by sám nebyl na místě činu. O pachových stopách a nebezpečí z nich plynoucí vypovídá i rozhovor obžalovaného se spoluvězněm ze dne 12.1.2016 (přepis rovněž str. 184), ke obžalovaný říká:

„Víš jako na hadrech našlej z mrtvoly. To ten pes v životě nemůže vyčuchat, ne? I kdybych tam jako u toho byl, rozumíš, kdybych tam tu pachovku nechal, to nemůže vyčuchat“. Natož, že jsem tam nebyl, tak nevím, kde si tu pachovku vymysleli“ Jestliže obžalovaný věděl jistě, že na místě tr. činu nebyl, pak je otázkou, proč se vůbec obává, že by mohl na místě zanechat svoji pachovou stopu.

b) Místo (TJ Bohemians, Lužická, Štěpánská):

V této souvislosti není bez zajímavosti odposlechy, jejichž přepisy jsou na str. 99, 100, 101, 102, 60, z nichž mimo jiné vyplývá, že se obžalovaný spoluvězni svěřuje: „**ale je pravda, že i ten den v tom lednu jsem byl u té ulice zase, kde on projížděl, nějakých 20 minut cca od sebe**“ (str. 60) a dále „**ve Štěpánský, jak je ten kostel, sv. Kateřina. Jak jsme seděli na těch schodech, přímo naproti těm schodům stál taxikář, jeden vyplej taxík, já si to pamatuju. Hádej, co to bylo za auto? Tmavěmodrej Superb. Ten zavražděnej. To zase jim nahraju, že jsem schizofrenik. To bylo buď ve středu večer půl jedenáctá, půl dvanáctá večer nebo čtvrtek večer. Ten modrej Superb zaparkovanej pak na nás celou dobu, co jsem tam s ním to, na nás koukal, již z toho auto řidič,**“ (spoluvězeň): „takže na vás koukal vlastně budoucí mrtvola. No jasně.“ (str. 99 – 101).

c) Zbraň

Pokud jde o vědomosti obžalovaného o typu zbraně, již byly spáchané tr. činy m.j. svědčí odposlech z věznice Brno (přepis str. 39, 40), v němž obžalovaný říká : „**jedinou věc, kterou jsem jim neřekl, že jsem vlastnil jednou bouchačku. Protože a to jsem ji měl takovou tu malou, právě, víš? Tu startovačku, vypadala jako startovačka, ale byla to prostě bouchačka.**“ V rozhovoru se spoluvězněm ve VTOS Plzeň (přepis str. 75, 76, 77) obžalovaný uvádí mimo jiné : „**já jsem se ještě přiznal ke zbrani a zrovna zase ta zbraň sedí, to jsou náhody**“. Spoluvězeň: „**Ty už jsi těm poldům řekl, že byla ostrá?**“ Odpověď: „**no jasně**“ (přepis str. 177 svazek 5). Z uvedeného rozhovoru opět vyplývá otázka, jak obžalovaný, který mohl z příkazu k domovní prohlídce, resp. jiných listin vědět o ráži zbraně, která byla používaná při tr. činnosti, ovšem jiné podrobnosti mu známy být nemohly a to ani z médií, věděl, že jde o malou zbraň.

Z rozhovoru D. V. v Plzni ze dne 29.10.2015 (přepis str. 91 vyplývá, že obžalovaný se zlobí na svého bratra, který hovořil s policií o tom, že obžalovaný vlastnil zbraň, opět je otázkou, proč, pokud by obžalovaný věděl, že žádný tr. čin nespáchal a zbraň nemá, se vůbec na bratra zlobil, pokud si byl zcela jistý, že žádné důkazy ve smyslu, který probíral se spoluvězni, tj. pachové stopy apod., nemohou existovat.

Pokud jde jízdy taxíky či vztah k taxikářům v rozhovoru se spoluvězněm ve věznici Plzeň (přepis str. 66, svazek 5) obžalovaný mimo jiné uvádí : „**já jsem s taxikářem ne, ale já s nimi opovrhnuju, já je prostě nenávidím. Na co bych jezdil taxíkem, když můžu jezdit dopravou městskou. Hlavně jsem na to ani neměl, abych jezdil taxíkama. Jo jako tadyhle zase nějakej magor, co prostě do toho sednul s tím, že stejně nezaplatí**“. Z přepisu na str. 141 - 142 svazek 5 (to je z přepisu rozhovoru ze dne 19.11.2015) vyplývá, že obžalovaný se svěřuje s tím, že o případu přemýšlí a začíná věřit tomu, že ve voze zavražděného opravdu seděl. Ze stejného rozhovoru ovšem vyplývá, že obžalovaný tomu sám nevěří, protože by zřejmě stejně nedokázal vůz s automatickým řazením. Z přepisu rozhovoru obžalovaného se spoluvězněm ve věznici Brno (přepis str. 34) vyplývá, že „**já už jsem už pomalu věřil tomu, že jsem to udělal. Normálně jsem si říkal, co když jsem to fakt udělal, protože mě by nedělalo problém picnout někoho.**“ Z dalších přepisů z rozhovorů

ve věznici Plzeň (přepisy str. 27 – 28) vyplývá, že obžalovaný lituje, že se podřekl před policií, když hovořil o střelném prachu na peněžence.

Z přepisu rozhovorů VTOS Plzeň (přepis str. 59), tj. z rozhovoru ze dne 23.10.2015 vyplývá, že obžalovaný uvedl: **„Budou vědět, že v base užívám rivotrily a venku jsem na něm byl závislej, díky ním jsem spáchal ten trestnej, jako ne spáchal, díky nímž jsem se vlastně zamotal do toho“**. V jiném rozhovoru ve VTOS Plzeň (přepis str. 125), tj. v rozhovoru ze dne 7.11.2015 obžalovaný na dotaz spoluvězně, zda si nepřipouští variantu, že si události nepamatuje, když byla na rivotrilech, obžalovaný uvádí : **„ Ne, absolutně ne, to je nesmysl L., tak ty vole, i když si nepamatuju posledních já plácnu 10 hodin prostě, tak s vraždou nemám nic společnýho, takže mi to jako může úplně vrátit, i kdybych si to jako neměl pamatovat, a za druhé vím, že jsem byl úplně, já si vybavuju nějaké chvilky, i na tom voknu, ale prostě já nedokážu, viš, co, ty jsou k hovnu, když řeknu, že jo.“** Z výše popsaných rozhovorů lze dovodit, že obžalovaný prakticky kolísá mezi možnostmi, že se dopustil tr. činnosti a sám sebe i okolí přesvědčuje, že to není možné. To vyplývá i z jeho rozhovoru se spoluvězněm ve VTOS Plzeň (přepis str. 146), tj. z rozhovoru ze dne 21.11.2015, kdy obžalovaný sděluje, co řekl matce, tedy, že jí řekl: **„Na rovinu mámo, já si myslím, že já osobně určitě, že by mi to bylo úplně jedno, že mám takovou povahu, že bych dokázal zabít člověka, kdybych tu pistoli měl, běž do píci mrdko. Ani si na něj nevzpomenu za tejden a hlavu si z toho dělat nebudu.“** Vztah obžalovaného k trestné činnosti dokresluje i jeho rozhovor se spoluvězněm ve VTOS Plzeň (přepis str. 181), v němž dne 10.12.2015 mimo jiné spoluvězni uvádí: **„Ukazovali to, psali to v Krimi nebo někde to bylo. Tam píšou hovna a v tom já už jsem se taky přesvědčil o tom, všechno, co psali o všech těch taxikářích, všechno bludy, jenom bludy, jinak je to .“** Je opět otázkou, jak obžalovaný, který nemá mít s tr. činností vůbec nic společného, mohl zhodnotit, jak dalece pravdivě média informují.

Pořízené odposlechy tak dokreslují výpověď obžalovaného u hlavního líčení, je z nich zřejmé, že obžalovaný na jednu stranu všem spoluvězňům tvrdí, že s vraždami nemá nic společného, na druhou stranu ovšem sám sebe přesvědčuje, že tomu tak je a zejména lituje před spoluvězněm toho, že se prořekl o typu zbraně, kterou vlastnil, což policii dříve zamlčel. Vyplývá z nich, že obžalovaný prakticky dopředu počítá s tím, že by na místech tr. činů mohly být nalezeny jeho pachové stopy, stejně jako bratr se připravuje na případné vysvětlení povýstřelových zplodin, což ostatně vyplývalo i z dotazů jeho obhájce na svědkyni Mgr. V. S., která potvrzovala odborné vyjádření z oboru chemie před soudem. Z přehraných odposlechlů vyplývá i to, že obžalovaný v žádném případě není zlomený, je připraven tr. činnost popřít i poté, kdy spoluvěznici uvádí, že byl při jednom výslechu policií fyzicky napaden.

Pokud jde o případnou fyzickou inzultaci obžalovaného při výslechu, k čemuž obžalovaný v hlavním líčení vysvětlil, že k tomu došlo poté, kdy se podrobil fyziometrickému vyšetření, soud tyto okolnosti dál neprověřoval (prověřovat tyto okolnosti by byla příslušná GIBS, pokud by fyzický útok obžalovaný včas někomu ve věznici oznámil), a to především proto, že obžalovaný se nikdy, a to jak právě řečeno, ani v rozhovorech se spoluvězni, k tr. činnosti nepřiznal, v určitých chvílích sám sebe přesvědčoval, že pachatelem být nemůže, resp. vytvářel i teorii, že tato možnost existuje, pokud by ho jako feťáka vrah do taxíku zavražděného nalákal právě proto, aby vraždu svedl na někoho dalšího. Tuto možnost je nutno předem odmítnout s ohledem na nález peněženky, o níž obžalovaný tvrdil, že ji našel v nějakém koši a bratrovi tvrdil, že ji našel ve křoví, tedy ani v jednom případě ji nenašel v taxíku, do kterého by ho vrah úmyslně kvůli pořízení cizích pachových stop nalákal, nadto

tato „teorie by nevysvětlila nález jeho pachových stop ve všech třech vozidlech i na těle poškozených ani zajištěné povýstřelové zplodiny na oděvu obžalovaného, přičemž stěry z oděvu obžalovaného byly odebrány z jeho vlastního oblečení, jak potvrdil při hlavním líčení a to velmi krátce po vraždách poškozených P. a C..

Pořízené odposlechy ve věznicích Brno a Plzeň korespondují výpovědím slyšených spoluvězňů, zejména těch, kteří se od obžalovaného a především od jeho bratra dozvěděli tak závažné skutečnosti, že je nemohli pominout a odsouzený G. požádal Vrchní státní zástupkyni o spolupráci v této otázce a odsouzený A., poté kdy byl policií informován, že odposlechy existují, rovněž sdělil pro tento případ podstatné okolnosti.

Ze všech shora rozvedených důvodů lze shrnout, že i přes přesvědčení obžalovaného o tom, že policie nemůže disponovat žádným relevantními důkazy, zejména ne pachovými stopami, v průběhu přípravného řízení bylo nashromážděno dostatek důkazů, které obžalovaného jednoznačně usvědčují. Přitom kombinace těchto důkazů, tj. kombinace množství pachových stop zajištěných na místech všech třech tr. činů v kombinaci s povýstřelovými stopami zajištěnými z míst druhé a třetí vraždy, které jsou shodné se stopami zajištěnými z oděvu obžalovaného, vylučují jakoukoliv možnost záměny, resp. náhodného přenosu ojedinělé pachové stopy na místo kteréhokoliv tr. činu. Usmrcení všech tří poškozených spojuje stejná zbraň, která byla při těchto vraždách použita, a která ukazuje na stejného pachatele. Není rozhodné, zda v daném případě při vraždě číslo 2 a 3), resp. jedné z nich, nebo všech třech byl přítomen i bratr obžalovaného, jak řečeno pachové stopy zajištěné na místech všech tří tr. činů a zejména na nábojnicích použitých k tr. činům obžalovaného D. V. jednoznačně v kombinaci s povýstřelovými stopami usvědčují.

Dalším usvědčujícím důkazem posuzovaným samostatně a především v kombinaci se shora uvedenými důkazy je **nález peněženky poškozeného P.** u obžalovaného krátce po třetí vraždě. V průběhu hlavního líčení obžalovaný verzi o nález peněženky měnil a nakonec uvedl, že si vůbec není jist, kolik peněženek vůbec a na jakém místě vlastně v kritickou noc našel (výpovědi pořízené formou vysvětlení, v nichž místa nálezů měnil, soud k důkazu pro absenci souhlasu obžal. s jejich čtením použít nemohl), jisté je pouze to, že peněženku našel v centru Prahy a v žádném případě na místě nálezů těla zavražděného M. P.. Jak bylo na jiném místě tohoto odůvodnění uvedeno, vysvětlení, které poskytl obžalovaný, tedy, že si pro ovlivnění drogami nevzpomíná, kde vlastně přesně peněženku krátce po vraždě našel, je neúnosné jednak s ohledem na velmi **podrobné zdůvodnění znalce** z oboru psychiatrie dr. Procházky, proč je toto tvrzení obžalovaného o tak vysoké míře ovlivnění drogami - ztráta paměti- neakceptovatelné, k čemuž soud dodává, že pokud by mělo být pravdivé, tak je otázkou, jak si obžalovaný mohl současně do podrobností pamatovat jiné okolnosti ze stejné doby (kontrola v areálu TJ Bohemians, návštěva L. Š., umístění pervitinu na strom apod). Zejména však soud toto vysvětlení považuje za zcela nevěrohodné proto, že z okolností všech tří činů vyplývá, že motivem trestné činnosti pachatele bylo zmocnit se tržby poškozených a jelikož i k usmrcení poškozeného P. došlo mimo území hlavního města, kde byla nalezena i mrtvola poškozeného a jestliže u obžalovaného byla zajištěna peněženka poškozeného již bez peněz a osobních dokladů, **nelze předpokládat, že případný jiný pachatel by takto bezcennou věc převážel až do Prahy jenom proto, aby ji vyhodil do koše na náměstí Míru, nebo jinde v centru Prahy, neboť by k tomu neměl žádný důvod, peněženku by po odcizení peněz a osobních dokladů (které lze zpeněžit) buďto zanechal přímo ve voze, anebo odhodil poblíž. V této souvislosti nutno připomenout (jak vyplývá z ohledání míst činů i usnesení o vrácení věci mrtvých poškozených jejich rodinným příslušníkům- viz svazek 13), že se až do současné doby nenašla peněženka především poškozeného D.C., ani pošk. P.S., otázkou je proč, když**

objektivními důkazy bylo prokázáno, že všechny poškozené zastřelil shodný pachatel, tedy by bylo možno předpokládat, že by podobným způsobem jejich prázdné peněženky vyhodil do koše na náměstí v centru Prahy.

Jako předem připravená obhajoba, kterou obžalovaný uplatnil nejen u hlavního líčení, ale i vůči spoluvězněm se ukázala i obhajoba o tom, že obžalovaný si náhle od kontroly svědkem St. a policejní hlídkou zbylé události od propuštění hlídkou v brzkých ranních hodinách dne 11.4.2014 nepamatuje, až do doby, kdy byl zadržen při krádeži v Bille. Pokud by byl natolik ovlivněn, jak tvrdí, což znalec z oboru psychiatrie obšírně vyvrátil zejména v hlavním líčení, pak zůstává otázkou, jak je možné, že si pamatuje téměř vše, co dělal až do zadržení v areálu TH Bohemians.

Rozhodné není ani to, zda obžalovaný nosil, anebo nenosil v noci ze dne 10. na 11.4. bílou kšiltovku, kterou údajně později ztratil a kterou dne 9.4. na jeho hlavě viděla i L. Š., podstatné je, že z důkazů vyplývá, že obžalovaný disponoval v danou dobu řadou kšiltovek a ne pouze bílé barvy. Z důvodu opět shora vysvětlených není podstatné, zda obžalovaný při zadržení se svědkem Sch. měl na krku dřevěný náhrdelník, což podle obhajoby jednoznačně pachatel zachycený na průjezdové fotografie ve vozidle Superb nemá, k tomu již uvedeno, že především fotografie na čl. 327 je naprosto nejasná a navíc nikdo ze slyšených svědků nemůže potvrdit, zda obžalovaný v době vraždy číslo 2+3 na krku nějakou ozdobu měl či neměl.

Je zřejmé, že tvrzení o tom, že si obžalovaný na zbylé události dne 11.4.2014 poté, kdy byl kontrolován v TJ Bohemians nevzpomíná, a to s ohledem na značné požití drog a jeho tvrzení o tom, že v uvedený den měl bílou kšiltovku, a že pachatel vyfocený průjezdovou kamerou ve vozidle Superb nemá náhrdelník, neobstojí a žádné jiné důkazy své nevinu obžalovaný orgánům činným v tr. řízení nenabídl, **naproti tomu stojí zcela objektivní důkazy** v podobě zjištění, že všichni tři poškození byli usmrceni jednoznačně stejnou zbraní, a to zbraní malých rozměrů ráže 6,35 mm, přičemž povýstřelové zplodiny z vraždy č. 2 a 3 nemohou být obsahem střeliva užívaného v dané době policií, a i pokud by byly, jejich přenos z kliky služebny či oděvu policisty na oděv obžalovaného je vyloučen a proti verzi obžalovaného stojí řada jeho pachových stop zajištěných ve vozidlech všech tří poškozených a na jejich těle. Tyto objektivní důkazy nelze žádným náhodným přenosem, nebo neodbornou manipulací vysvětlit a ve svém komplexu spolu s dalšími nepřímými důkazy svědčí o tom, že to byl obžalovaný, který všechny tři poškozené výstřelem z pistole usmrtil.

Všem těmto důkazům posuzovaných v jejich vzájemné kombinaci odpovídá i fakt, že obžalovaný i dle vlastní výpovědi před soudem, k Lužické ulici i Salmovské ulici, resp. lokalitě, kde byla všechna tři vozidla po vraždách poškozených odstavena, měl bližší vztah, často tam pobýval, nakupoval drogy a drogy si tam i aplikoval. Současně obžalovaný znal i lokality, což vyplývá nejen z odposlechů, ale i z jeho deníku, kde byli všichni tři poškození usmrceni.

Obžalovaného mimo jiné usvědčuje i jeho rozhovor se spoluvězněm ve výkonu trestu ve věznici Plzeň, kterému uvádí, že si pamatuje šedivou fotku taxikáře buďto z občanského průkazu nebo jiného dokladu. Jak již vysvětleno, k peněženke poškozeného P. později zajištěné u obžalovaného žádná fotografie poškozeného nebyla, proto je otázkou, odkud mohl obžalovaný znát barvu jeho vlasů, rozhodně ji nemohl vidět přes ulici, kdy ve tmě seděl na schodech ve Štěpánské ulici před kostelem a poškozený se svým taxíkem naproti parkoval. To ostatně obžalovaný nikdy netvrdil, pokud by to tvrdil, bylo by to tvrzení nevěrohodné, neboť

jen stěží člověk, který se pohybuje v centru Prahy, vůbec registruje ve tmě naproti stojící vozidla, tj. jejich typy a už vůbec nemůže vnímat a pamatovat si jejich tváře těchto pro něj anonymních řidičů.

Pokud jde o jeden ze stěžejních důkazů, to je indentifikaci pachových stop a jejich shodnost z míst tr. činů s pachovými otisky obžalovaného, tak o správnosti těchto závěrů soud nepochyboval, na žádost obhájce spis doplnil i o ověřené kopie všech záznamů o odběru pachových stop, kterými disponuje pracoviště v Tuchoměřicích, identifikace (nikoli vyšetřovatel) a – jak bude níže uvedeno- během porady senátu vzhledem k závěrečné řeči obhájce pro eventuelní potřeby odvolacího soudu dočasně do spisu založil i jim korespondující originál těchto protokolů.

Při posuzování viny či nevin obžal. soud přednostně, s ohledem na typ usvědčujících důkazů, vyloučil možnost záměny či kontaminace pachových stop z míst činů (vozidla taxi) a odebraných obžalovanému. Totéž soud učinil i ve vztahu k manipulaci s povýstřelovými zplodinami a především srovnávacími vzorky sejmutými z oděvu obžalovaného. Povýstřelové stopy hodnotil v souvislosti s opakovaným tvrzením obžal o tom, že jel naposledy v roce 2001. Potom ale je nevysvětlitelné, jak se jeho PS dostaly do vozů taxi a to ve všech třech případech, což samo o sobě možnost jakéhosi náhodného přenosu, byť i jiným zákazníkem vylučuje. Jelikož obžal. zároveň tvrdil (ač z odposlechu vyplývá, že napřed to před PČR popíral a pak se se zbraní poděkl), že malou zbraň kdysi vlastnil, ovšem v době dávno vzdálené před 1. vraždou, a tuto mu bez potvrzení odebrala PČR, tak bez ohledu na naprostou nevěrohodnost tvrzení o tom, že by PČR nevydala potvrzení o odebrání zbraně někomu, kdo je podezřelý z krádeže PC a tudíž nelze vyloučit ani krádež oné zbraně, je pro hodnocení otázky viny či nevin podstatné, že obžal. popírá, že by jakoukoli zbraň držel v ruce krátce před vraždami. Potom je ale nevysvětlitelné, jak se jeho pachvé stopy dostaly na náboje nalezené ve vozidlech dvou poškozených. I kdyby se tam dostaly a z nějakého důvodu tam vydržely z doby dávno vzdálené před trestnými činy, pak je nevysvětlitelné, proč krátce po třetí vraždě byly na oděvu obžalovaného na několika místech zjištěny povýstřelové zplodiny, které se tam v žádném případě nemohly dostat přenosem ze služebních zbraní a ani z oděvů policistů, kteří se v okolí D.V. vyskytovali po jeho zadržení.

Ke kombinaci těchto důkazů včetně počátečního popírání držení zbraně přistupuje vědomost obžalovaného o okolnostech trestné činnosti, které nikdy nebyly medializovány : sice byla z médií známa ráže, nikoli ovšem typ zbraně, speciálně to, že šlo o malou zbraň. Nikdy nebyla zveřejněna fotografie poškozeného M. P. a v jeho peněženke nebyl nalezen OP ani žádný jiný doklad s jeho fotografií a proto není jasné, odkud (viz i odposlechy) mohl obžal. vědět, že tento poškozený měl šedivé vlasy. Z výslechu obžal. před soudem je zřejmé, že obžal si tuto chybu uvědomil, proto před soudem vysvětloval, že zaměnil v časopise krimi publikovanou fotografii poškozeného S. s P., což odporuje především jeho rozhovorům s vězni, které policie odposlouchávala. Kromě toho, že se obžalovaný v době trestných činů 2)-3) vždy vyskytoval na místech, kdepachatel nastoupil do vozů poškozených a kde je po vraždách odstavil, všechny vraždy spojuje i shodný způsob provedení, nikoli jen shodná zbraň. Jde především o fakt, že pachatel poškozené okradl pouze o tržbu a nic jiného, dokonce krom pátrání po jejich peněženke jejich oděv dál neprohledal (viz u C. při pitvě nalezených 1600.- Kč), z čehož lze dovodit, že vraždil jen proto, aby okamžitě získal aspoň nějakou hotovost. To odpovídá právě způsobu života obžalovaného, který si peníze potřebné na drogy postupnou trestnou činností opatřoval i tomu, že trestnou činnost vysoce pravděpodobně pod vlivem drog spáchal a proto při okrádání mrtvol nepostupoval důsledně. O tom, že ale „věděl, co dělá“ mj. vypovídá fakt, že jak v případě poškozeného S., tak i dalších se buďto zbavil,

anebo později v taxi rovnou nechal předměty, pomocí kterých by odcizené vozy bylo možno lokalizovat. I z této podrobnosti vyplývá, že jeho tvrzení o extrémním ovlivnění drogami a v důsledku toho následné „ztrátě paměti“ je nevěrohodné.

Ze všech právě uvedených okolností vyplývá, že jediný kdo vraždy mohl spáchat, je právě obžalovaný. Jiným způsobem jednotlivé důkazy, hodnocené především v jejich vzájemné kombinaci, vysvětlit nelze.

Ani svědci, které soud v hlavním líčení, tj. 19.12.2016 vyslechl, nepotvrdili konkrétně tvrzení obhajoby o tom, že svědci V., G. a V. úmyslně svědčili proti obžalovanému nebo jeho bratrovi. Svědek **M. K.** uvedl, že s P. V. byl ve vězení od roku 2015 nikoliv na společném pokoji, ale potkávali se na chodbě. Ochrannou ruku nad ním držel pan Ž., tomu se P. V. nesvěřoval. Svědek neví, zda měl P. V. z něčeho strach, o svých bratrech tvrdil, že jsou často po kriminálech, jinak nic určitého. O svědkovi G. se vědělo, že byl mluvka, byl ukecaný, svědek neví, jaký měl P. V. vztah ke G., co se týče svědka V., k tomu se nebude vyjadřovat. K dotazu obhájce, zda G. vyhledával rozhovory proto, že by informace, které z nich zjistil, někam posouval, odpověděl svědek, že netuší.

Svědka **J. Ž.** uvedl, že byl ve věznici Pankrác společně s P. V., který se mu nikdy o vraždách taxikářů nesvěřoval a byl klidný. G. měl rozpory se spoluvězni, byl pro všechny negativní, přišel s nálepkou udavače. S G. do styku svědek moc nepřišel. S nálepkou udavače přišel již nástupního oddílu, svědek neví, zda někoho udal. O této jeho pověsti se mluvilo všeobecně, nic konkrétního svědek neví. Svědek si nevšiml, že by G. vyhledával rozhovory, svědek Ž. se kamarádil s P. V., který se mu svěřil, že jeho bratr je v souvislosti s touto věcí vyslýchán, neviděl na něm ale neklid. Dopisy od bratra dostával, ovšem nesvěřoval se svědkovi s jejich obsahem. Svědek neví, zda P. V. vyhledával informace o případu z médií, společně s nimi na cele byl i V.. S V. svědek kamarádil a neví o něm nic negativního, neví, že by měl V. pověst udavače nebo někomu škodil. Stejně tak neví, že by G. někomu konkrétně škodil, nevšiml si, že by G. měl nějaké výhody ve věznici, ovšem byl přeražen do pokoje, kde byli pouze prvotrestaní, což on nebyl, o tom rozhodlo vedení věznice. K dotazu obhájce, zda svědek zaznamenal, že by P. V. s G. nebo V. rozebíral případy taxikářů a svěřoval jim nějaké informace, svědek uvedl, že byli spolu nepřetržitě 24 hodin a nic takového nezaznamenal. Pak P. V. přestěhovali ke G., tudíž neví, zda se mu s něčím P. V. svěřoval. Svědek si není jistý, ale domnívá se, že P. V. neodjížděl na výslechy policie, neví, že by byl s policií a ukazoval jí nějaké místo, kde by se nějaká věc měla nalézat.

P. U. v hlavním líčení uvedl, že zná A. A. i J. Ž.. Pokud jde o G., osob s tímto příjmením je ve věznici mnoho. Neví, že by někdo z jmenovaných měl pověst práškače nebo mluvky, pokud jde o Ž., byl to pohodový člověk. Svědek sám byl na Pankrác umístěn v červnu loňského roku. P. V. nezná, nevšiml si spoluvězňů, nezaznamenal, že by vězňové probírali případy vražd pražských taxikářů. A. byl pohodový kluk, nežádal ho o pomoc při koncepci o podmíněné propuštění, s takovou žádostí pomáhal asi třem spoluvězňům tak, že jim půjčil vzor žádosti. Svědek zná O. V., měl pověst hňupa, všeobecně hloupého člověka, víc k tomu nemá, co uvést. Svědek neví, že by V. nějaké skutečnosti, o kterých by věděl, zneužil ve svůj prospěch. Jinak se snažil být V. nadřazen nad ostatními tím stylem, že tvrdil, že má všechno, asi proto, aby na spoluvězně zapůsobil.

Soud na základě všech důkazů, které hodnocené ve vzájemné kombinaci tvoří ucelený řetězec, dospěl k závěru o vině obžalovaného z tr. činnosti uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Tuto trestnou činnost ve shodě s obžalobou kvalifikoval v případě vraždy

poškozeného P. S. jako tr. čin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. j) a v případech dalších vražd dvou poškozených jako zločin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. h, j) tr. zákoníku, neboť tyto vraždy již obžalovaný opakoval po vraždě první a tr. činnost pod bodem 4) kvalifikoval jako přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud jde o tři tr. činy vraždy, tyto v krátkém sledu spáchané zločiny sice splňují předpoklady uváděné v ust. § 116 tr. zákoníku o pokračování v tr. činu, ovšem toto ustanovení nebylo možno v případě těchto tr. činů použít s ohledem na kvalifikovanou skutkovou podstatu uvedenou v ust. 140 odst. 3, písm. h) tr. zákoníku, tj. spáchání vraždy *opětovně*.

Z důvodů výše popsaných nemohl soud akceptovat závěrečnou řeč obžalovaného ani jeho obhájce, k nimž v rámci již shora uvedené opakuje a dodává:

Obhájce v úvodu své závěrečné řeči, na níž odkázal ve svém závěrečném přednesu i obžalovaný, uvedl, že důkazy shromážděné v tomto případě netvoří ucelený kruh nepřímých důkazů, přičemž v průběhu hlavního líčení byly objasněny významné skutečnosti, které svědčí ve prospěch obžalovaného. Především obhájce zpochybnil důkaz pachovými stopami, tyto důkazy je nutno podle něj pro zásadní nedostatky ze seznamu důkazů vyřadit. Těmito nedostatky dle obhájce jsou nedostatky v protokolech o odběru pachových vzorků, které neodpovídají podstatným náležitostem uvedeným v pokyny č. 9 Ředitelství služby pořádkové policie, Policejního prezidia ČR ze dne 1.7.2009, a sice neodpovídají náležitostem podle článku 54, dle něhož v protokolu o odběru pachového vzorku musí být mimo jiné uvedena teplota a rušivé vlivy při snímání pachové vzorku včetně námitek a zejména byl porušen článek č. 51 odst. 4 zmíněného pokynu, podle něhož osobě, které se snímá pach, se pach se sejme na dva pachové snímače a každý se uloží do samostatného obalu. Navíc obhájce uvádí, že do spisu ani po jeho žádosti nebyly zařazeny originální protokoly o odběru pachových stop a protokoly, které k jeho žádosti předsedkyně senátu vyžádala, tj. kopie těchto protokolů, které jsou jednotlivě opatřené doložkou o shodě s originálem, jsou protokoly zcela odlišné od protokolu o odběru pachových stop, s nimiž byla obhajoba seznámena při seznámení s vyšetřovacím spisem, podle obhájce se tyto dvě skupiny protokolů zcela liší včetně podpisů uvedených osob i podpisů jeho klienta. Z toho obhájce dovozuje, že protokoly vyžádané předsedkyní senátu byly vytvořeny až dodatečně a z toho rezultuje podezření s manipulací s pachovými vzorky obžalovaného V.. Jak řečeno shora, tyto důkazy je nutno zcela vyřadit.

K této skupině námitek obhájce soud uvádí, že porovnáním protokolů vyžádaných předsedkyní senátu k žádosti obhájce, tj. protokolů opatřených doložkou o souhlasu s originálem (viz čl. 3794 a násl.) s protokoly zařazenými ve 12 svazku spisu na čl. 2779 a násl. bylo od počátku zřejmé, že některé protokoly se liší, výrazný rozdíl je především v rozdílné podobě podpisů policistů. Současně *bylo zřejmé to*, co odpověděl o počtu originálů těchto protokolů a důvodům odlišnosti protokolů uložených na středisku v Tuchoměřicích od protokolů založených ve vyšetřovacím spise, k dotazům obhájce v hlavním líčení svědek B.. Soud s ohledem na tvrzení o falšování podpisů si během své závěrečné porady nechal předložit originály všech protokolů, které byly uloženy ve středisku v Tuchlovicích a shledal jejich naprostou shodu s již dříve soudem vyžádanými ověřenými jejich kopiemi. Společně s těmito originály byl předložen i úřední záznam, který vysvětluje důvod rozdílnosti protokolů např. na čl. 2980 a 3805, vyplývá z něj, že ve věznici Bory byly pořizovány vždy dva „originály“, neboť ve věznici nebylo k dispozici kopírovací zařízení, dva exempláře bylo nutno poříditi z důvodů, které vysvětloval svědek B. v hlavním líčení o tom, že jeden exemplář ihned zakládá vyšetřovatel do spisu a druhý se současně zakládá na Středisku pachové identifikace a v pravém horním rohu na něj bylo v tomto středisku dopsáno pořadové číslo. Jelikož originály nově soudu doručené byly s již dříve poskytnutými a v hlavním líčení

konstatovanými ověřenými kopiemi protokolů o odběru pachových vzorků **naprosto shodné a originální podpis obžalovaného** je shodný s jinými jeho podpisy, nepovažoval soud za nutné po závěrečné poradě pokračovat v hlavním líčení znovuotevřením dokazování a konstatováním shody protokolů s originály. Za potřebné to nepovažoval *i z následujících důvodů*:

- A): **Pouze jeden** originální protokol a **tomu korespondující kopie tohoto protokolu** o odběru PVO existuje ohledně PVO snímaných **na služebně PČR Kongresová** a jedná se o protokol založený v kopii ve vyšetřovacím svazku na čl. 2981 (stopa č. **577/14**) a originál ve vyšetřovacím svazku založený na čl. 2983 (stopa č. **284/14**), tj. na protokolech o odběrech, které neprobíhaly ve věznici Bory, nýbrž na služebně policie, kde bylo k dispozici kopírovací zařízení. Ve všech ostatních případech, kdy odběr pachového vzorku probíhal ve věznici Bory, byly namísto originálu, který by se zkopíroval, vytvořeny současně dva „originály“, které vždy obžalovaný podepsal. Z toho jeden z originálů byl založen ve vyšetřovacím spise rovněž od počátku u stopy z levého a pravého boku (stopa č. **380/14**) a druhý z těchto originálů poskytlo až pro poradu senátu středisko pachové identifikace. Další z originálů PVO, jemuž bylo později přiřazeno č. **613/14**, je založen ve vyšetřovacím spise na čl. 2982, druhý „originál“ byl poskytnut pro poradu senátu, jemuž byly poskytnuty i všechny další originály protokolů PVO s č. **423/14 a 424/14**. **O falšování výsledků pachové identifikace** se v případě těchto protokolů nemůže jednat mimo jiné i proto, že s výjimkou stopy č. 423/14, kde byla určena pouze shoda, ve všech ostatních případech byla kromě shody určena i **neshoda** s PVO obžalovaného (a dvakrát jeho bratra).
- B): **Verze** o dodatečně vytvořených protokolech s falšovanými podpisy obžalovaného **postrádá jakoukoli logiku**. Pokud by totiž policie chtěla falšovat výsledky pachové identifikace tak, aby pachatelem „vyšel“ z nějakého důvodu právě D. V., *naprosto nutně by potřebovala* zcela oficiálně a bezchybně *sejmout a uložit jeho pachové vzorky a to se všemi náležitostmi*, aby jejich sejmutí a vyhodnocení *nemohlo být v budoucnu někým namítáno*. Bez ohledu na nepochybně originální podpisy obžalovaného i všech policistů na všech protokolech a bez ohledu na potvrzení snímání pachových stop samotným obžalovaným, by ke zmanipulování výsledku této pachové identifikace policie mimo **jiné musela** před provedením porovnávací pachové zkoušky **vědět, že** pachatelem **není obžalovaný** i to, že všechny vraždy spáchala jedna osoba a zejména by musela **mít k manipulaci důvod**, tedy důvod k tomu krýt na svobodě ještě pobývajícího sériového vraha. Tímto důvodem by mohlo být například to, že jeho totožnost by znala. Proti zakrytí totožnosti skutečného pachatele ale stojí ten prostý fakt, že pokud nebyl mezi osobami, jejichž pachové stopy byly porovnávány s těmi z místa činu, pak by žádná manipulace s pachovými vzorky **nebyla zapotřebí**. Proto jediným dalším důvodem k manipulaci s důkazy by mohla být snaha dosáhnout tzv. „objasnenosti“ případu. Jelikož je jednoznačné, že pes při zkoušce není nikým a ničím ovlivňován a určí shodu tam, kde ji najde, bylo by nutno zmanipulovat *nikoli* obsah pachových konzerv sejmutých z těla obžalovaného, ale naopak **obsah všech pachových konzerv, které byly sejmuty z míst činů**. Možnost úmyslné pozdější kontaminace vzorků sejmutých na místě činů pachovými stopami obžalovaného neuvažoval ani obhájce, navíc je vyloučena, neboť vzorky z míst činů byly sejmuty a řádně proti neoprávněné manipulaci zabezpečeny (a mnoho z nich i doposud je, právě kvůli možnosti budoucí kontroly) a při jejich snímání nikdo z policistů netušil, že se podezřelým stane právě obžalovaný, nadto při jejich snímání

a ukládání pachové vzorky obžalovaného ještě nebyly k dispozici. Proti argumentaci o úmyslném zmanipulování obsahu pachových konzerv v neprospěch obžalovaného nutno doplnit, že v tom případě by hrozilo nejen riziko, že obžalovaný prokáže objektivními důkazy svoje alibi, **ale především riziko** vyplývající z toho, že skutečný pachatel zůstal na svobodě (v této souvislosti lze doplnit, že státní zástupce v závěrečné řeči upozornil, že po zadržení obžalovaného již k žádné další vraždě řidiče taxi nedošlo).

Pokud jde o další argumenty obhájce o údajném porušení ustanovení §55 odst. 1 a ustanovení § 114 odst 2,3 tr.řádu, podle kterých protokoly o odběru pachových stop mají mít poznámku i o způsobu provedení, teplotě a rušivých vlivech, pak krom toho, že uvedená ustanovení trestního řádu na odběr pachových stop nedopadají, nýbrž je nutno dodržet Pokyn Ředitele Služby pořádkové policie PPČR č. 9/2009 (včetně jeho přílohy č. 3) a pokyn Policejního prezidenta č 145/2014, je třeba konstatovat, že protokoly o odběru PS z míst činů i z těla porovnávaných osob všechny tyto náležitosti mají. Je logické, že u odběru PS z míst činů jde o poněkud jiné protokoly, než jsou protokoly o odběru pachových vzorků porovnávané osoby, neboť ta je obvykle buďto ve vazbě nebo na služebně policie, kde žádné tyto rušivé elementy nejsou. Proto také protokoly o odběru otisků pachových stop z míst činů (např. čl. 3803 a další) nesou veškeré tyto náležitosti, tedy zda byly snímány venku nebo uvnitř, při jaké teplotě a jaké rušivé elementy se vyskytovaly (např. vůně v autě poškozeného S.). K námitce obhájce o tom, že v případě snímání pachových stop z vozidla poškozeného S. není v tomto protokolu zaznamenáno, že si policista při otvírání tohoto vozu poranil ruku, a proto je tam jeho krev, soud pouze poznamenává, že ve vozidle zavražděného S. bylo mnoho krve, zejména krve poškozeného, proto je otázkou, proč by se měla rozlišovat krev policisty, navíc by poznámka o zakrváceném autě by měla význam pouze v případě, pokud by pachové stopy byly snímány přímo z kaluže krve na podlaze před sedadlem spolujezdce, což jak vyplývá z ohledání místa činu na čl. 2803 a Protokolu o odběru PS na čl. 2810 pochopitelně nebyly, a pokud by zároveň obžalovaný V. v době, kdy mu byly snímány kontrolní pachové stopy, byl sám zraněn a měl na těle krev, tedy pes by byl případně rušen a zaváděn krví obžalovaného, což jak bylo potvrzeno i jak vyplývá z příslušné dokumentace po zadržení obžalovaného dne 12.4.2014, obžalovaný v době odběru pachových vzorků evidentně nebyl (pro úplnost nutno dodat, že krev byla zjištěna na jeho oděvu, nikoli na těle v době odběru pachových vzorků, k čemuž obžalovaný uvedl, že krev na jeho oděvu pocházela od předchozích vpichů injekční stříkačky po aplikaci drog). Pokud obhájce namítal ohledně záznamu pachových stop z místa činu, že u pachových stop snímaných ve voze poškozeného P. nebylo zaznamenáno, že se někdo snažil umýt interiér, tak není zřejmé, co tím obhájce měl na mysli, zřejmě měl na mysli záznam z ohledání místa činu (čl.2896), kde je někým potvrzen text o tom, že zámky jeví známky otřením vlhkým hadrem, protože na všem jsou patrné zaschlé mapovité skvrny. Je otázkou, co tímto potvrzeným textem na čl. 2896 obhájce ve skutečnosti míní, zda tedy policie měla zkoumat, jakým prostředkem někdo omýval zámky a tento prostředek identifikovat a jeho chemické složení do protokolu o odběru pachovým stop uvést.

K další námitce související s pachovými stopami, tedy k údajnému porušení článku 51 odst. 4 zmíněného protokolu „o tom, že se osobě odebírá pach na dva pachové snímače“ a každý se uloží do samostatného obalu, nutno uvést, že uvedenému předpisu ze strany policie bylo učiněno za dost, neboť byly snímány vždy vzorky z levého a prvního boku obžalovaného a tyto byly uloženy do zvláštních obalů. Pokud, jak vyplývá z některých protokolů, byla ze stejného místa obžalovanému dne 25.7.2014 sejmuta dvakrát pachová stopa (dvakrát

z pravého a dvakrát z levého boku) a tyto dvě stopy z pravého boku byly pod shodným číslem uloženy do shodného sáčku, stejně jako dvě stopy z levého boku, pak zmíněný předpis nebyl porušen (zejména ne příloha č. 3 pokynu č.9), je evidentní, že jde o snímání pachového vzorku z totožného místa těla živé osoby, tedy pachového vzorku vždy stejné intenzity, proto uložení těchto pachových konzerv do jednoho sáčku, který jak je známo soudu z jiných případů, pojme až čtyři tyto pachové konzervy, uvedený předpis neporušuje. Nad tento rámeček soud dodává, že při zajištění většího počtu z míst činů, se podezřelým osobám odebírá příslušný vyšší počet kontrolních vzorků pachových stop.

Jak řečeno, na základě vysvětlení svědka B. v hlavním líčení o zakládání protokolů o odběru PVO na Středisku pachové identifikace, které soud doplnil ještě o tzv. druhé originály protokolů uložené na Středisku pachové identifikace, i z důvodů ad A)B) shora právě vysvětlených je zřejmé, že argumentace obhájce o tom, že policie úmyslně tyto protokoly vystavila dodatečně a proto nelze vyloučit manipulaci s pachovými konzervami obžalovaného, nemůže obstát (nehledě na to, že při falšování protokolů by si policisté zřejmě dali víc záležet a nepodepisovali se pokaždé výrazně jiným způsobem).

Dále obhájce ve své závěrečné řeči poukazyval na výpověď L. Š., která uvedla, že sice pervitin prodávala po předchozí telefonické konzultaci, ovšem nevyloučila, že ho někdy mohla prodat v parku náhodně bez předchozí telefonické dohody (z čehož zřejmě má podle obhájce vyplývat, že obžalovaný od ní skutečně pervitin koupil v noci dne 10.4.2014). K tomu soud dodává, že ovšem z výpovědi této svědkyně z přípravného řízení i hlavního líčení, které byly pokládány jednoznačné otázky zaměřené právě na objasnění dané možnosti, vyplývá, že co se týče kontaktu této svědkyně s obžalovaným před jeho zadržením a následným propuštěním dne 14.4.2014, setkala se s ním pouze jednou, domnívá se, že dne 10.4.2014 (jak bylo zjištěno, ve skutečnosti šlo o den 9.4.201), přičemž si pamatovala, že šlo o den, kdy navštívila svého syna mimo Prahu a vyloučila, že by syna mohla navštívit i následující den. Jiný kontakt s obžalovaným neměla. Jelikož svědkyně jednoznačně potvrdila, že s obžalovaným před datem 12.4.2014, kdy byl zadržen a později propuštěn po krádeži v OD Billa, se kontaktovala pouze v den, kdy se vrátila od syna a jelikož objektivními důkazy bylo zjištěno, že tomuto datu odpovídá datum 9., nikoliv jak tvrdil obžalovaný 10.4., a jelikož svědkyně uvedla, že u ní nakupoval pervitin v uvedený den obžalovaný pouze jednou, nikoliv dvakrát, jak tvrdil, tím méně v nočních hodinách, a jelikož z výpovědi svědka B. Sch. vyplývá, že dne 9.4.2014 (v ten den dvakrát kontrolování policejními hlídkami) obžalovaný mu prodal pervitin za 400 Kč a poté ještě měl v úmyslu koupit další pervitin u některé ženy, k čemuž již nedošlo, je otázkou, z jakých peněz si obžalovaný nakoupil pervitin během dne 10.4. a odkud, když ne z prodeje pervitinu od L. Š., vzal údajných minimálně 2,5 tis. Kč, které získal za údajný nákup pervitinu, a které proměnil za další drogy a přitom mu ještě zbyly bankovky, které dle své vlastní výpovědi v hlavním líčení v hodnotě údajně nepřesahující částku 1 200 Kč položil při kontrole v TJ Bohemians po výzvě dobrovolně na zídku. Jak řečeno v žádném případě tyto peníze obžalovaný, jak tvrdí, nemohl získat prodejem pervitinu, který dne 10.4. poprvé koupil od L. Š., bez ohledu na to, že jen těžko by bylo uvěřit, že zbytek pervitinu, který nakoupil od L. Š. a který sám nezkonzumoval, ve zbytku prodal za 2 500.- Kč, nebo dokonce za 4 – 5 tis. Kč.

S ohledem na to, že obhájce již v průběhu hlavního líčení zpochybňoval důkazy v podobě pachových stop, soud doplněným dokazováním rovněž vyloučil možnost záměny povýstřelových stop, do spisu (viz příloha k úřednímu záznamu ze dne 2. 12.2016) doplnil protokoly i knihu výjezdů dokladující manipulaci s těmito z oděvu obžalovaného dne 13.4.2014 zajištěnými důkazy.

V další části své závěrečné řeči se obhájce věnoval zpochybňování důvěryhodnosti tvrzení svědků J. G. a A. A.. K tomu je nutno odkázat na již výše uvedené o tom, že ať již byl morální profil obou zmíněných vězňů jakýkoliv, pak ve svých výpovědích oba uvedli takové podrobnosti, které bylo možno objektivně ověřit (rodinný právník, stíhání matky obžalovaného, Kooperativa, dědeček ředitelem Ferony a další), tudíž nebyl důvod nevěřit i zbytku výpovědi těchto svědků, které se právě těchto okolností a souvislostí, v nichž byly bratry V. vysloveny, týkají. Stejně skutečnosti se týkají i výpovědi svědka O. V., neboť jen stěží tento svědek mohl vědět, že bratr P. V. spáchal tr. čin pod vlivem léku Rivotril, když obžalovaného vůbec neznal. O užívání léku Rivotrilu ze strany svého bratra svědek P. V. hovořil i v hlavním líčení. Věrohodností výpovědi těchto svědků neotřásl ani výpovědi svědků, které soud vyslechl na žádost obhajoby, nikdo z uvedených svědků nic konkrétního negativního o O.V., A. A. a J. G. neřekl, s výjimkou toho, že A. s G. již od počátku provázela špatná pověst, pokud jde o A., tradovalo se „práškačství“ již od doby procesu, který souvisel s vraždou H. J..

Souhlasit nebylo možno ani s obhájcem zpochybňovanou věrohodností svědka J. St.. V této souvislosti obhájce uváděl, že výpověď J. St. byla naprosto nevěrohodná, resp. že svědek zaměnil několik svých výjezdů dohromady, jinak by jeho výpověď nemohla být v rozporu s výpovědi příslušníků hlídky městské policie. Z důvodů opět již na jiném místě tohoto odůvodnění uvedených, s tímto tvrzením soud nemohl souhlasit právě proto, že hlídka policie, ačkoliv tvrdila, že obžalovaného prohledala, proklepala a nechala mu vyndat všechny věci z kapes, přesto u něj žádné bankovky nenalezla, přičemž sám obžalovaný v reakci na výpověď J. St. v hlavním líčení potvrdil, že u sebe bankovky měl, ovšem pouze ve výši 1 200 Kč. Jak opět na jiném místě uvedeno, v souvislosti s vysvětlováním původu těchto peněz se ovšem obžalovaný v hlavním líčení dostal do rozporů, rovněž již bylo řečeno, že tyto peníze v žádném případě nemohly procházet z částky 2.500, resp. 4 000 Kč, kterou by získal prodejem pervitinu, který za pouhých 500 Kč nakoupil dne 10.4.2014 poprvé od L. Š., neboť v uvedený den od ní žádný pervitin nekoupil, navíc by jen velmi těžkou *pouhou jím samotným nespotřebovanou část* pervitinu nakoupeného za 500 – 700 Kč mohl vzápětí prodat na Václavském náměstí za 2.500 (případně 4.000- 4.500) Kč, jak tvrdil. Co se týče J. St., který dle obhájce zaměnil několik svých výjezdů, tak naopak dle názoru soudu mnohem pravděpodobnější je, že skutečnosti zaměnila policejní hlídka, která na rozdíl od J. St. v uvedenou dobu a poté až do doby výsledku policistů v přípravném řízení a zejména u hlavního líčení byla účastna na řadě výjezdů, tudíž si na konkrétní výjezd z doby před více jak dvěma lety nemůže podrobně, na rozdíl od svědka J. St., pamatovat.

Souhlasit nebylo možno ani s tvrzením obhájce o tom, že o nevině obžalovaného svědčí fakt, že na jeho krku nebyly nalezeny žádné povýstřelové zplodiny. K tomu soud dodává, že není důvod, aby na krku střelce byly povýstřelové zplodiny, očekávají se spíše na rukávech a rukou a na místech, kam jsou rukou roznášeny, což jsou právě kapsy oděvu.

Pokud jde o chemické složení povýstřelových zplodin zajištěných na místech činu a na oděvu obžalovaného, o jejichž významu obhájce hovořil, k tomu soud odkazuje na výše uvedenou výpověď zpracovatelky odborného vyjádření z oboru fyzikální chemie Mgr. S. a především na výpověď samotného obžalovaného, který *opakovaně* před soudem potvrdil, že nejen se zbraněmi, ale ani s pyrotechnikou ani s autobateriemi nebo brzdovými destičkami v uvedenou dobu do styku nepřišel. Pokud jde o tvrzení obhájce, že do styku mohl přijít v popelnicích s autobateriemi, k tomu soud dodává pouze, že autobaterie stěží někdo vyhazuje

do popelnic, a i kdyby je vyhodil, obžalovaný potvrdil, že sice vídal autobaterie vyhozené vedle popelnic, ale on je nebral.

Souhlasit nebylo možno ani s poukazem obhájce na zbraň, kdy podle obhájce ani odborné vyjádření z oboru balistiky nevyloučilo, že zbraň mohla mít tlumič, přičemž tlumič u obžalovaného nikdy nikdo neviděl. K odbornému vyjádření z oboru balistiky soud dodává, že podle odborného vyjádření měla zbraň, kterou se ve třech případech střílelo, defekt na ústí nebo tlumič, náboje vykazovaly stejnou deformaci, proto dle odborného vyjádření ve všech třech případech pachatel střílel stejnou zbraní. V dané souvislosti nelze pominout, že obžalovaný sám v hlavním líčení uvedl, že zbraň, kterou mu údajně policie bez potvrzení zabavila, byla defektní, a proto ji nemohl prodat ani jistému Vietnamci. Souhlasit nebylo možno s tvrzením obhájce o tom, že obžalovaný nemohl mít v kritickou dobu zbraň u sebe, neboť byl stále kontrolován policejními hlídkami, a proto je nevysvětlitelné, že by ji dlouhodobě u sebe nosil. K tomu nutno poznamenat, že obžalovaný nepopíral, že v určitou dobu – rok 2005 až 2008 - podobnou zbraň měl a tu stabilně nosil u sebe a snažil se ji prodat určitému Vietnamci. Jak vyplývá z opisu RT obžalovaného, který již byl 20x v minulosti odsouzen, jde o osobu, která byla velmi často hlídkou policie v kritickou dobu, to je i v letech tvrzených obžalovaným, kdy u sebe měl mít zbraň, kontrolována, přesto u něj nikdy zbraň nebyla nalezena. Ostatně o žádné zbrani nehovořil ani svědek Sch., nikdo ji u obžalovaného neviděl ani při kontrole u areálu TJ Bohemians, k čemuž soud poznamenává, že J. St. vyzval obžalovaného, aby vyndal věci z kapes na zidku, čemuž se podvolil, hlídka policie již obžalovaného nekontrolovala, navíc obžalovaný měl u sebe podle vlastní výpovědi i výpovědi jak J. St., tak i členů hlídky PČR igelitové tašky, které neprohlíželi, nadto zbraň po vraždě č. 2 mohla zůstat např. ve voze poškozeného.

Souhlasit nebylo možno ani s tvrzením obhájce o tom, že jedním ze stěžejních důkazů, který obžalovaného nutně vyvíňuje, je fakt, že v žádném z aut poškozených nebyly nalezeny DTK či DNA či biologické stopy obžalovaného. K tomu nutno dodat, že dle závěru odborného vyjádření byla ve všech třech vozidlech nalezena řada biologických stop, ovšem při jejich porovnání bylo zjištěno, že tyto se neopakují v žádném z uvedených vozů, tedy není mezi nimi shoda ve vozech č. 1 – 3, ani 1 a 2, 2 a 3, nebo 1 a 3. Při „logice“ této argumentace obhájce by vlastně žádný pachatel tří vražd neexistoval, přičemž nepochybně ovšem tyto trestné činy spáchány byly, a to jak řečeno stejnou zbraní.

Obžalovaného nemůže vyvinít ani tvrzení obhájce o tom, že neuměl dobře řídit osobní vozidlo, řídil pouze amatérsky a rozhodně by nestihl v tak krátkém čase manipulovat vozidlem v úzkých uličkách Prahy 2. K tomu nutno dodat, že veškerá tr. činnost se stala v nočních hodinách, kdy jsou vozovky poměrně prázdné, přičemž v lokalitě, kde byly zachyceny průjezdovými kamerami vozy poškozených, se o žádné úzké uličky nejedná, časový prostor, v nichž byl průjezdovými kamerami v 0.54 a 01.10 hod. zachycen vůz poškozeného P., byl dostatečný na to, aby se vozidlo bezpečně po Praze pohybovalo.

Pokud jde o argumentaci obhájce, který v závěrečné řeči opět akcentoval fakt, že na fotografii zajištěné z kamery snímající průjezd vozidla Superb s RZ taxi poškozeného P. v době po vraždě, tento pachatele je robustní, postavou zcela odlišný než obžalovaný, který v té době vážil pouhých 60,5 kg, navíc bylo dle obhájce důkazy potvrzeno, že obžalovaný v danou dobu nosil na krku jednoznačně korálky, které pachatel na průjezdové fotografii nemá a nemá ani náramek, který obžalovaný nosil, nutno uvést :

Porovnáním fotografií, o kterých obhájce hovořil, tedy fotografií založených na čl. 323 a 324, je zcela jasné, že o robustnosti postavy pachatele na fotografii čl. 323 hovořit nelze, obžalovaný je zachycen na dolní fotografii na čl. 324, k čemuž soud dodává, že tato fotografie je ve spise i v kvalitnějším provedení (viz i barevné fotografie ve svazku č. 15), z těchto fotografií vyplývá, že obžalovaný na horní barevné fotografii ve svazku 15 má stejně široká ramena - pokud to vůbec lze určit - jako pachatele na fotografii čl. 323, ne-li širší. Pokud jde o fotografii pachatele na čl. 323, k tomu předsedkyně senátu nařídila provést další vyšetřovací pokus s figuranty – policisty, čímž bylo zjištěno, že stínítko vozu zn. Škoda vrhá stín, který budí zdání vousů na bradě figurantů. Především ale je podstatné, že fotografie pachatele na čl. 323 je **natolik nejasná**, že vůbec nelze určit, co vlastně pachatel na krku má, anebo nemá, zda čára pod ohryzkem mohla být vytvořena korálky, a zda v případě – jak tvrdí obžalovaný, i jak je zřejmé z dalších fotografií, že měl korálky těsně utažené u krku - by se vůbec na fotografii čl. 323 tyto korálky zobrazily. Nebylo možno akceptovat ani námitku obhájce o tom, že vyšetřovací pokus nařazený předsedkyní senátu je bezpředmětný, neboť bylo při vyšetřovacím pokusu použito vozidlo nikoliv Škoda Superb, nýbrž Škoda Octavia, k tomu soud dodává, že ovšem stínítko ve vozidle Škoda Superb i Škoda Octavia má vždy stejný význam, a sice zabránit oslnění očí řidiče, tudíž vždy musí vrhat na jeho tvář stín. Stejně tak nebylo možno souhlasit s tvrzením obhájce obžalovaného o tom, že pachatel vyfocený na fotografii čl. 323 nemá na ruce náramek, který vždy nosil obžalovaný, neboť z příslušné fotografie je zřejmé, že ruce pachatele na volantu vozu nejsou vidět vůbec. Stejně se týká tvrzení obhájce obžalovaného, že pachatel na fotografii čl. 323 má zcela odlišný svetr, než obžalovaný při vyšetřovacím pokusu, opět jde o tvrzení naprosto bezpředmětné, nehledě na fakt, že obžalovaný V. sám uvedl, že v uvedený den měl na sobě několik vrstev oblečení, což potvrdili i svědci (TJ Bohemians) a po zadržení některé svršky svlékl. Pokud jde o argumentaci obhájce o tom, že pachatel zachycený na fotografii čl. 323 nemá na sobě bundu, což by obžalovaný údajně nutně musel mít, neboť jí v uvedený na něm viděli, opět jde o pouhé tvrzení obhájce, není zřejmé, jaký oděvní svršek je na fotografii čl. 323 vyfocen a není rovněž zřejmé, zda pachatel tr. činu, pokud by i bundu měl, by si ji automaticky při jízdě ve voze nesvlékl. O postavě zápasníka na fotografii čl. 323 nemůže být vůbec řeč, neboť osoba na této fotografii má jasně svislá ramena, což svědčí o opaku.

Souhlasit především nebylo možno s dalším hlavním argumentem obhajoby, a sice o tom, že obžalovaného zcela jasně vyvíňuje doba, po kterou byl zadržován nejprve svědkem St. a potom hlídkou městské policie v areálu TJ Bohemians, přičemž pachatel je dle průjezdových kamer po vraždě poškozeného P. zachycen ve vozidle Superb dne 11.4.2014 v 0.30 hodin, tedy by obžalovaný jen stěží stihl v tomto voze jet poté, kdy byl propuštěn z areálu TJ Bohemians. K tomu nutno uvést následující:

Především, jak vyplývá z vyšetřovacího pokusu - viz úřední záznam ve spise - by obžalovaný v 0.30 hodin mohl teoreticky v tomto vozidle jet, neboť z časových údajů na čl. 618, 615 a 625 vyplývá, že výjezd policie do objektu TJ Bohemians byl 11.4.2014 v 0.16 hodin, přičemž již v 0.18 hodin byla provedena přes dispečink lustrace totožnosti obžalovaného. Dle výpovědi svědka St., jejíž věrohodnosti soud z objektivních důvodů (bankovky u obžalovaného, což obžalovaný v hlavním líčení sám potvrdil), věřil spíše než údajům policejní hlídky, která od té doby provedla jistě mnoho zásahů, vyplývá, že v areálu se obžalovaný nezdržel dlouho, před příjezdem policie již na pokyn svědka vyskládal věci na zídku, poté přijela policie, lustrala totožnost obžalovaného, který měl u sebe pouze rodný list a poté mu dovolila si odnést lampičku a obžalovaný z místa odešel. Jak potvrdili i členové této hlídky, *lustrace proběhla až na samém konci jejich zákroku*, poté, kdy již zkontrolovali areál a zjistili, že nebylo nic odcizeno. Krátce po lustraci obžalovaný odešel a oni s J. St. ještě

zůstali na místě, vykouřili cigaretu a povídali si, což vše mohlo trvat od 15 do 20, respektive do 40 minut. Z těchto údajů je zřejmé, že by obžalovaný teoreticky ve vozidle poškozeného v 0.30 hodin mohl sedět. **Tyto teoretické úvahy jsou zcela bezpředmětné**, neboť ze spisu vyplývá jednoznačný fakt, a sice, že v 0.30 hodin dne 11.4.2014 je na kameře zachyceno pouze typově shodné vozidlo taxi zn. Škoda Superb, poznávací značka není známa, a není proto zřejmé, komu vůbec toto vozidlo patřilo. Jednoznačná identifikace vozidla poškozeného P., a sice podle poznávací značky, je dne 10.4.2014 ve 23.54 hodin poblíž Hlavního nádraží a poté až v 01.10 hodin, kdy vozidlo projíždí od nábřeží směrem do centra Prahy (kolem Tančícího domu směr Karlovo náměstí). Jedině tyto časové údaje, **to je 23.54 hod. dne 10.4. a 01.10 hodin následujícího dne, jsou spolehlivé údaje o průjezdu taxíku řízeného někým po vraždě poškozeného P.** Je evidentní, že v tomto čase kdokoli do vozidla poškozeného stihl nastoupit a odjet s ním v centru Prahy kamkoliv. Z obou těchto důvodů ani tuto argumentaci, svědčící dle obhájce o zcela jasné nevině obžalovaného, není možno akceptovat.

Dále obhájce nesouhlasí s motivem tr. činnosti tvrzeným státním zástupcem v jeho závěrečné řeči, v níž státní zástupce poukazoval na to, že obžalovaný si krádeží finančních prostředků poškozených zajišťoval finance na nákup drog. Zcela nelogicky (přes výslech manželky poškozeného P. a soudem doplněné dokazování o výši tržby poškozených) v této souvislosti obhájce poukazuje na to, že poškozený P. u sebe neměl díky zdravotnímu stavu žádnou hotovost a u poškozeného C. ve voze zůstal tablet a dva mobilní telefony stejně jako 1 600 Kč a prstýnek na ruce. Podle obhájce toto svědčí ve prospěch jeho klienta, který, pokud by měl loupežný motiv, tak by si jistě všechny tyto věci ponechal.

Jednak právě uvedená argumentace obhájce pomíjí nepochybně ověřený fakt, že všem poškozeným byla pachatelem odcizena tržba, anebo alespoň její část (tj. zřejmý majetkový motiv trestné činnosti), navíc obhájce zcela jasně popisuje jednání pachatele tr. činu, jehož jediným zájmem bylo rychlé získání jakékoli výše peněz, pachatele, který (krom toho, že možná ani neměl zajištěn odbyt odcizené elektroniky či šperků, k čemuž obžalovaný opakovaně uváděl, že kradl v obchodech především drogistické zboží, které prodával v restauracích apod.) byl naprosto nedůsledný, poškozené *přestal prohledávat poté, kdy našel peněženky, anebo jakoukoliv finanční částku, o čemž svědčí při pitvě nalezených 1 600 Kč v oděvu poškozeného C. i prsteny na ruce poškozených, řetízky u pošk. S. apod.* Tento nedůsledný způsob okradení poškozených koresponduje duševnímu rozpoložení pachatele, který nutně potřebuje sehnat jakoukoliv peněžní částku, např. na nákup drogy. Pokud si poškozený P. v uvedený den nevzal z domova peníze na rozměnění 5000.-Kč bankovky a měl u sebe hotovost pouze z tržby, tedy 500 Kč, což ovšem pachatel předem nemohl vědět, pak by bylo možno dovodit, že kořist pouhých 500.- Kč vedla pachatele ke spáchání opakované vraždy ve velmi krátkém časovém odstupu (poškozený C.). Tato pasáž závěrečné řeči obhájce tak podle názoru soudu vyznívá naopak v neprospěch obžalovaného.

Nebylo možno souhlasit ani s finální argumentací obhájce obžalovaného z jeho závěrečné řeči, kterou uvedl již v průběhu vazebního zasedání 19.9.2016, tj. argumentací o tom, že v průběhu celého tr. řízení byly opatřovány výhradě důkazy v neprospěch obžalovaného a *žádné důkazy v jeho prospěch.* Tomu nutno oponovat tím, že senát s výjimkou jediného obhajobou navrhovaného svědka, který měl potvrdit, že obžalovaný v kritickou dobu nenesl zbraň, vyslechl všechny obhajobou navrhované svědky, přičemž tito svědci včetně svědků naposledy v hlavním líčení dne 19.12.2016 slyšených, nepotvrdili verzi obhajoby, tedy nepotvrdili, že by měli *konkrétní poznatky* o tom, že by svědci A., V. či G. byli udavači a udávali nepravdivě lidi, aby z toho získali nějaký prospěch. Všichni obhajobou navrhovaní svědci potvrdili, že co se týče A., měl špatnou pověst již před nástupem do věznice od doby

případu vraždy H. J., podobně i G. již při nástupu do věznice neměl dobrou pověst, ovšem nic konkrétního závadného o těchto svědcích svědci navržení obhajobou a vyslechnutí soudem nemohli uvést. ***Žádné jiné důkazy, které by soud ve prospěch obžalovaného mohl provést, obžalovaný soudu nenavrhl.*** Pokud jde o zamítnutí výslechu svědka, který měl potvrdit, že u obžalovaného nikdy neviděl zbraň, soud tento důkaz z důvodů vpředu uváděných považoval za nadbytečný (předchozí kontroly obžalovaného policií i v letech 2005-2008, výpověď svědka Sch., kontrola v TJ Bohemians a další).

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil všechny okolnosti rozhodné pro uložení trestu uvedené v ust. § 37, 39 a 43, při samozřejmém hodnocení polehčujících a přitěžujících okolností ve smyslu § 41 tr. zákoníku.

Z polehčujících okolností soud na straně obžalovaného neshledal žádnou, z přitěžujících okolností, *kteřé nejsou součástí* právní kvalifikace jednání obžalovaného, soud shledal přitěžující okolnost podle § 42 písm.p) tr. zákoníku spočívající v kriminální minulosti obžalovaného, neboť všechny další přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písm. a, b, m) tr. zákoníku jsou obsaženy v právní kvalifikaci jednání obžalovaného, tedy jsou součástí skutkové podstaty tr. činnosti, za níž byl odsouzen.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud především vycházel z extrémní závažnosti spáchané tr. činnosti, jakož i k jejímu motivu, tedy získání peněz na drogy, k tomu, že obžalovaný postupně zavraždil tři osoby, v případě poškozeného S. a C. otce tři nezletilých dětí a k závěrům znalce z oboru psychologie o prakticky zanedbatelné možnosti resocializace obžalovaného, při níž znalec ve prospěch obžalovaného konstatoval pouze jeho nízký věk a dobré mentální schopnosti.

Po zvážení všech okolností tr. činnosti obžalovaného, především po zvážení motivu trestné činnosti, počtu usmrcených osob a prakticky zanedbatelné možnosti resocializace obžalovaného, soud dospěl k závěru, že u obžalovaného, jemuž ukládal trest v sazbě dle ustanovení § 140 odst. 3 tr. zákoníku, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody na 15 – 20 let, nebo trest výjimečný, jsou splněny podmínky pro uložení výjimečného trestu podle § 54 odst. 3 kumulativně dle odst. 3 písm.a, b) tr. zákoníku, a proto obžalovanému uložil trest odnětí svobody na doživotí a podle § 54 odst. 4 současně rozhodl o tom, že doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněné propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává. Tento trest soud uložil jako trest souhrnný, neboť z přílohového spisu bylo zjištěno, že obžalovaný byl den po páčání tr. činnosti v bodě 3), odsouzen tr. příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 9T 93/2014 za přečin krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon byl nařízen dne 12.8.2014, a který v současné době obžalovaný již vykonal.

Co se týká podmínek pro uložení výjimečného trestu obsažených v ustanovení § 54 odst 3 tr. zákoníku, ty jsou v případě trestné činnosti spáchané obžalovaným splněny nepochybně, neboť nepochybně majetkově motivovaná tr. činnost, kterou spáchal, patří mezi nejzávažnější okruh zvlášť závažných zločinů, závažnost tohoto jeho jednání je mimořádně vysoká již s ohledem na počet obětí této tr. činnosti, přičemž s ohledem na osobu obžalovaného, který v minulosti byl konzumentem drog, na které si v prostředky opatřoval výhradně majetkovou tr. činností, neboť s krátkou výjimkou nikdy nepracoval, a v trestné činnosti majetkového charakteru pokračoval i přes četná opakovaná odsouzení a výkony trestů odnětí svobody, což vyvrcholilo sérií zmíněných vraž, tak jak ji zhodnotil znalec z oboru psychologie, uložení tohoto maximálního trestu vyžaduje ochrana společnosti, přičemž současně není s ohledem na

zanedbatelnou možnost resocializace obžalovaného naděje, že by obžalovaného bylo možno napravit trestem v trvání od 20 – 30 let.

Soud při hodnocení kritérií dle § 54 odst. 3 tr. zákoníku přihlížel ke skutečnosti, že obžalovanému v době spáchání tr. činnosti bylo teprve 33 let a přesto již byl 20 odsouzen pro majetkovou tr. činnost, při které ve snaze získat peníze na drogy, se dopustil rovněž i násilí (viz TP OS Praha- západ, sp. zn. 14T 36/2014), násilí se dopustil i při tr. činnosti, za níž byl v pořadí prvním rozsudkem ze dne 3.5.2004 OS pro Prahu 1 odsouzen, přičemž s výjimkou amnestie (záznam pod č. 14 v RT a záznamy v RT pod body 12, 13 a 18) vždy vykonal trest, k němuž byl odsouzen, přičemž tento výkon k nápravě obžalovaného nevedl. Lze proto shrnout, že v případě obžalovaného byla nejen splněna některá z podmínek dle § 54 odst. 3 písm a) za současného splnění některé z podmínek dle § 54(b) tr. zák., nýbrž byly splněny *všechny podmínky* dle § 54 odst. 3 písm.a) tr. zákoníku i *všechny podmínky* podle § 54 odst. 3 písm.b) tr. zákoníku, tedy v jeho případě byly splněny kumulativně všechny podmínky vyžadované pro možnost uložení výjimečného trestu ve smyslu § 54 odst. 3 písm. a, b) tr. zákoníku. Z těchto všech skutečností dle § 54 odst. 3 tr. zákoníku dospěl soud zároveň k závěru o nutnosti dlouhodobé izolace obžalovaného od ostatních členů společnosti a proto rozhodl o omezení při podmíněném propuštění z výkonu výjimečného trestu doživotí dle § 54 odst. 4 tr. zákoníku.

Jelikož pozůstalé manželce po poškozeném M. P. V. P. byla rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti ze dne 3.7.2014 poskytnuta peněžité pomoc oběti tr. činu ve výši 200 000 Kč a rozhodnutím téhož ministerstva pozůstalým po poškozeném P. S., tj. jeho manželce a dvěma nezletilým synům byla přiznána tatáž peněžité pomoc, tj. ve výši celkem 600 000 Kč a jelikož s žádostí o náhradu škody v celkové výši 800 000 Kč se Česká republika prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti k tomu tr. řízení připojila a svůj nárok příslušnými rozhodnutími o odškodnění obětí tr. činu doložila, a jelikož mezi vyplacenou odměnou pozůstalým obětem tr. činu a tr. činností obžalovaného je příčinná souvislost, rozhodl soud o tom, že obžalovaný podle § 228 odst. 1 tr. řádu je povinen uhradit Ministerstvu spravedlnosti ČR, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, odbor odškodňování, náhradu škody ve výši celkem 800 000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení kopie jeho písemného vyhotovení. O odvolání, jež má odkladný účinek a podává se prostřednictvím zdejšího soudu, by rozhodoval Vrchní soud v Praze. Odvolání musí být v osmidenní lhůtě odůvodněno také tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout odvoláním i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

V Praze dne 20. prosince 2016

JUDr. Veronika Čeplová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Jančárková